

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Ogłoszenie dotyczące wejścia w życie Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej** 1

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2022/1977 z dnia 17 października 2022 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia UE-Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ustanowionego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do aktualizacji załącznika XV (Zbliżenie przepisów celnych) do tego układu** 2
- ★ **Decyzja Komisji (UE) 2022/1978 z dnia 25 lipca 2022 r. w sprawie programu pomocy SA.54817 (2020/C) (ex 2019/N), który Belgia zamierza wdrożyć w celu wsparcia produkcji gier wideo (notyfikowana jako dokument nr C(2022) 5130) ⁽¹⁾** 4
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/1979 z dnia 31 sierpnia 2022 r. ustanawiająca formularz i bazy danych do przekazywania informacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/895/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2022) 6124) ⁽¹⁾** 14
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/1980 z dnia 19 października 2022 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2021/626 w sprawie ustanowienia portalu InvestEU i określenia jego specyfikacji technicznej ⁽¹⁾** 21
- ★ **Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/1981 z dnia 10 października 2022 r. w sprawie korzystania z usług Europejskiego Systemu Banków Centralnych przez właściwe organy (EBC/2022/33)** 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/1982 z dnia 10 października 2022 r. w sprawie korzystania z usług Europejskiego Systemu Banków Centralnych przez właściwe organy i organy współpracujące oraz zmieniająca decyzję EBC/2013/1 (EBC/2022/34) 29

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 3/2022 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 29 września 2022 r. w sprawie zmiany Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej [2022/1983] 36

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja delegowana Urzędu Nadzoru EFTA nr 049/22/COL z dnia 9 lutego 2022 r. w sprawie przyznania trzech odstępstw, o które wystąpiło Księstwo Liechtensteinu w odniesieniu do art. 30, art. 36 ust. 2 i pkt 1.1.3.6.3 lit. b) załącznika 5 do zarządzenia Liechtensteinu z dnia 3 marca 1998 r. w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych [2022/1984] 47

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/389 z dnia 8 marca 2022 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy (Dz.U. L 79 z 9.3.2022) 52
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013) 54
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2268 z dnia 6 września 2021 r. zmieniającego regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/653 w odniesieniu do podstawowej metodyki i prezentacji scenariuszy dotyczących wyników, prezentacji kosztów i metodyki obliczania ogólnych wskaźników kosztów, prezentacji i treści informacji na temat wyników osiągniętych w przeszłości oraz prezentacji kosztów w odniesieniu do detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) oferujących wiele wariantów inwestycyjnych, a także dostosowania przepisu przejściowego dla twórców PRIIP oferujących jednostki funduszy, o których mowa w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014, jako bazowe warianty inwestycyjne do przedłużonego obowiązywania przepisu przejściowego określonego w tym artykule (Dz.U. L 455 I z 20.12.2021) 55

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Ogłoszenie dotyczące wejścia w życie Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej

Umowa ramowa między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej ⁽¹⁾, podpisana w Manili (Filipiny) w dniu 7 sierpnia 2017 r., wejdzie w życie w dniu 21 października 2022 r., ponieważ procedura przewidziana w art. 61 ust. 1 umowy została zakończona w dniu 21 września 2022 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 15.9.2017, s. 7.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2022/1977

z dnia 17 października 2022 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia UE-Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ustanowionego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do aktualizacji załącznika XV (Zbliżenie przepisów celnych) do tego układu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”), wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) Na podstawie art. 465 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może przekazać Komitetowi Stowarzyszenia wszelkie swoje uprawnienia, w tym uprawnienia do podejmowania wiążących decyzji.
- (3) Swoją decyzją nr 3/2014 Rada Stowarzyszenia⁽²⁾ przekazała Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu uprawnienia w zakresie aktualizacji lub zmiany między innymi załącznika XV do Układu.
- (4) Na najbliższym posiedzeniu Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ma przyjąć decyzję w sprawie aktualizacji załącznika XV do Układu.
- (5) Biorąc pod uwagę, że od czasu zakończenia negocjacji Układu niektóre akty Unii wymienione w załączniku XV do Układu zostały zmienione lub uchylone, konieczne jest zaktualizowanie tego załącznika, w tym poprzez dostosowanie niektórych terminów w celu uwzględnienia dotychczasowych postępów poczynionych przez Ukrainę w procesie zbliżania przepisów do dorobku prawnego Unii.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, gdyż planowana decyzja będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ustanowionego Układem o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, na jego najbliższym posiedzeniu, w odniesieniu do zaktualizowania załącznika XV (Zbliżenie przepisów celnych) do tego układu, opiera się na projekcie decyzji Komitetu Stowarzyszenia UE-Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady Stowarzyszenia UE-Ukraina nr 3/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie przekazania niektórych uprawnień Rady Stowarzyszenia Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu [2015/980] (Dz.U. L 158 z 24.6.2015, s. 4).

Artykuł 2

Po jej przyjęciu decyzja Komitetu Stowarzyszenia UE–Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o której mowa w art. 1, zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 października 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

DECYZJA KOMISJI (UE) 2022/1978**z dnia 25 lipca 2022 r.****w sprawie programu pomocy SA.54817 (2020/C) (ex 2019/N), który Belgia zamierza wdrożyć w celu wsparcia produkcji gier wideo***(notyfikowana jako dokument nr C(2022) 5130)***(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. POSTĘPOWANIE

- (1) Pismem z 1 lipca 2019 r. Belgia powiadomiła Komisję o programie pomocy na rzecz produkcji gier wideo. Następnie pismami z 3 stycznia 2020 r. i 2 lutego 2020 r. przekazała Komisji informacje uzupełniające.
- (2) Pismem z 30 kwietnia 2020 r. Komisja poinformowała Belgię o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) dotyczącego przedmiotowej pomocy.
- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat przedmiotowej pomocy.
- (4) W piśmie z 29 maja 2020 r. Belgia przedstawiła swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania.
- (5) 16 lipca 2020 r. Komisja otrzymała od zainteresowanej strony szereg uwag w tej sprawie. Przekazała te uwagi Belgii, aby państwo to mogło się do nich odnieść. Komisja otrzymała uwagi Belgii pismem z 30 listopada 2020 r.
- (6) W piśmie z 29 maja 2020 r. Belgia poinformowała Komisję o zamiarze nowelizacji przepisów stanowiących podstawę przyznania pomocy, a w piśmie z 30 listopada 2021 r. – o złożeniu w belgijskiej Izbie Reprezentantów projektu ustawy zawierającego odpowiednie zmiany ⁽³⁾.
- (7) Belgia przekazała dodatkowe informacje 10 czerwca 2021 r. i 8 grudnia 2021 r., a także 10 lutego 2022 r. i 29 marca 2022 r.

⁽¹⁾ Decyzja C(2020) 2648 final z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U. C 206 z 19.6.2020, s. 11).⁽²⁾ Dz.U. C 206 z 19.6.2020, s. 11.⁽³⁾ <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/1590/55K1590001.pdf>

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS PROGRAMU POMOCY

2.1. Nazwa programu, podstawa prawna i czas obowiązywania środka

- (8) Jest to system ulg podatkowych dla sektora audiowizualnego (ang. *tax shelter*) mający zachęcać do produkcji gier wideo. Stanowi on rozszerzenie pierwotnego systemu *tax shelter*, którego celem było wspieranie produkcji audiowizualnej i który został zatwierdzony przez Komisję w 2003 r. ⁽⁴⁾ Rozszerzenia tego pierwotnego systemu zatwierdzono w latach 2004 ⁽⁵⁾, 2007 ⁽⁶⁾, 2009 ⁽⁷⁾, 2013 ⁽⁸⁾ i 2014 ⁽⁹⁾. System *tax shelter*, który zatwierdzono w 2014 r., rozszerzono w niezmienionej formie w 2020 r. ⁽¹⁰⁾ Obecna wersja tego systemu będzie obowiązywać do 31 grudnia 2026 r.
- (9) Podstawę prawną systemu stanowią belgijski kodeks podatku dochodowego (Code des impôts sur les revenus/Wetboek van Inkomstenbelastingen) ⁽¹¹⁾ oraz ustawa z dnia 29 marca 2019 r. w sprawie rozszerzenia systemu *tax shelter* na sektor gier wideo, opublikowana w belgijskim dzienniku urzędowym (Moniteur belge/Belgisch Staatsblad) z 16 kwietnia 2019 r. ⁽¹²⁾, a także nowelizacja tej ustawy, obecnie rozpatrywana przez belgijską Izbę Reprezentantów ⁽¹³⁾. Oczekuje się, że wspomniana nowelizacja zostanie przyjęta po zatwierdzeniu jej przez Komisję.
- (10) Okres obowiązywania środka pomocy zostanie przedłużony do 31 grudnia 2027 r. ⁽¹⁴⁾

2.2. Budżet

- (11) Szacowany budżet programu wynosi 36 000 000 EUR (6 000 000 EUR rocznie). Środki te pochodzą z budżetu federalnego państwa belgijskiego.

2.3. Cel środka pomocy i kwalifikujących się utworów

- (12) Celem przedmiotowego programu jest wspieranie przedsiębiorstw inwestujących w produkcję gier wideo i zachęcanie przedsiębiorstw do takich inwestycji poprzez przyznawanie im korzyści podatkowych. Przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, które spełniają wymagane kryteria, mogą skorzystać z systemu *tax shelter* przewidzianego w ramach tego programu pomocy.
- (13) Do skorzystania z obniżek podatkowych w ramach tego programu uprawnione są przedsiębiorstwa, które inwestują w utwory wyprodukowane przez przedsiębiorstwa produkujące gry wideo zatwierdzone jako europejskie gry wideo przez właściwe służby danej wspólnoty, co oznacza, że gry te musiały zostać wyprodukowane głównie przy udziale autorów i specjalistów z sektora kreatywnego zamieszkałych w Belgii lub w innym kraju należącym do EOG lub ich produkcja musiała być nadzorowana i kontrolowana w praktyce przez co najmniej jednego producenta i koproducenta mającego siedzibę w jednym kraju EOG lub większej liczbie takich krajów.

⁽⁴⁾ N 410/02 (ex-CP 77/2002), Belgia – Pomoc państwa na rzecz belgijskiej produkcji filmowej i audiowizualnej – system *tax shelter* na rzecz kin, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/137343/137343_455458_39_2.pdf.

⁽⁵⁾ N 224/04, Belgia – Pomoc państwa na rzecz belgijskiej produkcji kinowej i audiowizualnej – zmiany w systemie federalnym znanym jako system *tax shelter* na rzecz kin, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/140619/140619_503601_23_2.pdf.

⁽⁶⁾ N 121/2007, Belgia – Środki podatkowe mające zachęcać do produkcji audiowizualnej – system *tax shelter* – rozszerzenie środka pomocy nr N 224/2004, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/219141/219141_703682_36_2.pdf.

⁽⁷⁾ N 516/2009, Belgia – System *tax shelter* mający zachęcać do produkcji audiowizualnej – rozszerzenie środka pomocy nr N 121/2007, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/233078/233078_1210789_29_2.pdf.

⁽⁸⁾ SA.35643 (2012/N), Belgia – Rozszerzenie systemu *tax shelter* na rzecz produkcji audiowizualnej, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/246468/246468_1451339_61_2.pdf oraz SA.36655 (2013/N), Belgia – Zmiany w systemie *tax shelter* na rzecz produkcji audiowizualnej, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/248603/248603_1525887_174_2.pdf.

⁽⁹⁾ SA.38370 (2014/N), Belgia – Zmiany w systemie *tax shelter* na rzecz produkcji audiowizualnej, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/253328/253328_1646431_87_2.pdf.

⁽¹⁰⁾ SA.59274 (2020/N), Belgia – Rozszerzenie systemu *tax shelter* na rzecz produkcji audiowizualnej SA.38370 (2014/N), https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/1/20215/289138_2239389_113_2.pdf.

⁽¹¹⁾ <https://eservices.minfin.fgov.be/myminfin-web/pages/public/fisconet/document/6c0aa338-3dad-4e4b-960f-8e01564d20d0>

⁽¹²⁾ <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/2019/03/29/2019040875/moniteur>

⁽¹³⁾ Zob. przypis nr 3.

⁽¹⁴⁾ W zgłoszeniu z 1 lipca 2019 r. Belgia zaproponowała przedłużenie obowiązywania środka pomocy do 31 grudnia 2025 r. Z uwagi na czas, jaki upłynął od tego zgłoszenia, Belgia zdecydowała, że chce przedłużyć okres obowiązywania środka pomocy do 31 grudnia 2027 r.

- (14) Wspomniane zatwierdzenie gier wideo zależy od „testów kulturowych” ustanowionych przez Wspólnotę Flamandzką i Region Waloński na potrzeby ich własnych programów pomocy oraz zatwierdzonych przez Komisję (w 2018 r. w odniesieniu do Wspólnoty Flamandzkiej⁽¹⁵⁾), rozszerzonych i zmienionych w 2022 r.⁽¹⁶⁾, oraz w 2020 r. w odniesieniu do Regionu Walońskiego⁽¹⁷⁾). Zgodnie z kryteriami testu gra musi mieć walory kulturalne i artystyczne, działalność produkcyjna i zainteresowane strony muszą być powiązane z Flandrią lub Regionem Walońskim oraz gra musi być innowacyjna i kreatywna. Aby to zapewnić, Belgia zobowiązała się do zagwarantowania, że belgijskie państwo federalne zawrze umowę o współpracy ze Wspólnotą Flamandzką, Wspólnotą Francuskojęzyczną i Wspólnotą Niemieckojęzyczną w sprawie odpowiednich kompetencji tych wspólnot i państwa federalnego w odniesieniu do systemu *tax shelter*. Belgia zauważa, że w okresie obowiązywania systemu *tax shelter* zatwierdzanie przez wspólnoty gier wideo w tym kontekście będzie podlegało takim samym kryteriom jak kryteria stosowane przez Wspólnotę Flamandzką i Region Waloński w odniesieniu do ich własnych programów pomocy na rzecz gier wideo.

2.4. Forma pomocy, organizacja systemu, intensywność i kumulacja pomocy

- (15) W ramach obecnego systemu *tax shelter* przedsiębiorstwo („inwestor”) może wnieść wkład finansowy, na podstawie umowy ramowej, na rzecz producenta określonego utworu audiowizualnego. Inwestor otrzymuje rekompensatę za tę inwestycję w postaci „poświadczenia *tax shelter*”, dzięki któremu może skorzystać z ulgi podatkowej polegającej na zmniejszeniu jego dochodów podlegających opodatkowaniu. Zgodnie z zasadą leżącą u podstaw opodatkowania dochodów przedsiębiorstw przedsiębiorstwa podlegają opodatkowaniu od całości swoich dochodów (art. 185 belgijskiego kodeksu podatku dochodowego). Podstawę opodatkowania ustala się przez odjęcie od przychodów kosztów uzyskania przychodów (art. 6 kodeksu podatku dochodowego). Zasadniczo przedsiębiorstwa mogą odliczać koszty związane z działalnością zawodową, które poniosły w okresie rozliczeniowym (art. 49 kodeksu podatku dochodowego). Jeśli chodzi o wartość inwestycji, można odliczyć kwotę zależną od wartości wkładu (art. 61 akapit drugi kodeksu podatku dochodowego). W ramach systemu *tax shelter* przedsiębiorstwo podlegające opodatkowaniu może od razu odliczyć 421 % zainwestowanej kwoty, czyli sumę przekraczającą jego wkład finansowy. W zależności od charakteru zgłoszonego projektu dotyczy to również wkładu finansowego w produkcję gry wideo.
- (16) W ramach programu zgłoszonego przez Belgię wartość podatkową poświadczenia *tax shelter* ustalono na poziomie 70 % kosztów produkcji i kosztów operacyjnych poniesionych na terytorium EOG lub – jeżeli koszty produkcji i koszty operacyjne poniesione w Belgii stanowią mniej niż 63 % budżetu całkowitego – kosztów produkcji i kosztów operacyjnych poniesionych w Belgii. Kwotę pomocy na ewentualne inwestycje w produkcję ustalono na poziomie 48 % wartości podatkowej poświadczenia *tax shelter*. Oznacza to, że w maksymalnym scenariuszu, w którym co najmniej 63 % budżetu całkowitego jest wydawane w Belgii, intensywność pomocy mogłaby osiągnąć 48 % z 70 %, co stanowi 33,6 % budżetu produkcji, ale byłaby niższa w przypadkach, gdy wydatki na produkcję poniesione w Belgii byłyby niższe niż 63 % budżetu całkowitego. Jeżeli taka pomoc byłaby udzielana dodatkowo oprócz innych form pomocy na rzecz produkcji, intensywność pomocy byłaby ograniczona do 50 %.
- (17) W związku z tym w pierwotnej wersji systemu wartość podatkową poświadczenia *tax shelter* ustalono na podstawie wydatków terytorialnych. Kwota inwestycji (a więc i kwota pomocy) zależy od odsetka wydatków terytorialnych, co oznacza, że zmienia się ona w zależności od planowanej kwoty wydatków w Belgii.

2.5. Zatwierdzanie beneficjentów

- (18) Zgodnie z zasadami systemu *tax shelter* producenci będący beneficjentami muszą uzyskać zatwierdzenie, aby móc w nim uczestniczyć. Według Belgii chodzi o to, że zatwierdzenie może zostać cofnięte każdemu przedsiębiorstwu lub każdej osobie, które nie przestrzegają prawa⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁵⁾ SA.49947, Belgia – Pomoc na rzecz sektora gier wideo (VAF Gamefonds), https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_49947.

⁽¹⁶⁾ SA.101526, Belgia – VAF Gamefonds, motyw 23, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_101526.

⁽¹⁷⁾ SA.55046, Belgium – Soutien aux jeux vidéo culturels, artistiques et éducatifs (Wallimage), motyw 14 https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_55046; Region Waloński obejmuje region niemieckojęzyczny.

⁽¹⁸⁾ Art. 194ter ust. 1 pkt 2 kodeksu podatku dochodowego stanowi, że warunki zatwierdzenia określa dekret królewski.

- (19) Belgia wyjaśniła, że zatwierdzenie zostanie przyznane w krótkim czasie po złożeniu wniosku przez zainteresowanych producentów. Wniosek taki składa się po prostu z: informacji określających dane przedsiębiorstwo, dokumentu wykazującego, że wnioskodawca nie zalega z płatnościami na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych, oraz z zobowiązania do przestrzegania prawa dotyczącego systemu *tax shelter*. Dokładniej rzecz ujmując, oznacza to, że producent zobowiązuje się do złożenia oferty dotyczącej poświadczenia *tax shelter* zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 lipca 2018 r. o publicznych ofertach instrumentów inwestycyjnych i dopuszczeniu instrumentów inwestycyjnych do negocjacji na rynkach regulowanych ⁽¹⁹⁾ oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 ⁽²⁰⁾.
- (20) Belgia wyjaśniła, że w ramach procesu zatwierdzania nie zostaną wprowadzone żadne warunki związane z posiadaniem przez zainteresowane przedsiębiorstwa siedziby w Belgii w chwili składania przez nie wniosku o zatwierdzenie.

2.6. Uzasadnienie pomocy

- (21) Belgia wyjaśniła w swoim zgłoszeniu, że wartość sektora gier wideo w Belgii wynosiła 100 000 000 EUR w 2018 r., co stanowiło 0,08 % rynku światowego (około 124 000 000 000 EUR w 2018 r.).
- (22) Od tego czasu Belgia zaktualizowała te dane. W 2020 r. sektor gier wideo wygenerował 159 800 000 000 USD przychodów na całym świecie ⁽²¹⁾. Kwota 82 000 000 EUR, którą Belgia podała jako całkowity przychód rynku belgijskiego w tym roku, stanowiła zaledwie 0,05 % przychodu światowego. Rynek europejski stanowi 19 % rynku światowego, co odpowiada kwocie 29 600 000 000 USD, czyli ponad 27 600 000 000 EUR. Oznacza to, że w 2020 r. belgijski rynek gier wideo stanowił 0,3 % odnośnego rynku europejskiego. Według danych z 2019 r. w belgijskim sektorze gier wideo zatrudnionych było 1 000 osób, przy czym ogółem w całej Europie było zatrudnionych w tym sektorze 87 628 osób. W Belgii działały 63 studia deweloperskie, a w całej Europie było ich łącznie 4 913 ⁽²²⁾. Z danych tych wynika więc, że belgijski sektor gier wideo zajmuje skromne miejsce na całym rynku europejskim. W Belgii wiele przedsiębiorstw działających w sektorze gier wideo to małe przedsiębiorstwa. Wiele z nich jest stosunkowo nowych, co oznacza, że istnieją krócej niż sześć lat. Biorąc pod uwagę wielkość przedsiębiorstw w tym sektorze i krótki czas ich istnienia, napotykają one trudności w rozwoju. Hamuje to produkcję większej liczby gier wideo o charakterze kulturalnym, charakteryzujących się większą różnorodnością.
- (23) Belgia pragnie poczynić następujące uwagi: pomimo wzrostu odnotowanego przez ten sektor brakuje mu impulsu finansowego niezbędnego do osiągnięcia przełomu na rynku. Opracowanie gry przeznaczonej na komputer osobisty, konsolę, tablet lub smartfon przypomina tworzenie filmu, ponieważ zajmuje to kilka miesięcy, a nawet lat. Proces ten wymaga zaangażowania wysoko wykwalifikowanych pracowników. Podobnie jak w branży filmowej produktu nie można wprowadzić do obrotu do momentu zakończenia procesu. Z uwagi na te specyfiki sektor gier wideo wiąże się ze stosunkowo dużym ryzykiem. Ponadto, podobnie jak w branży filmowej, nie można mieć pewności, że dana gra okaże się atrakcyjna dla wystarczającej liczby osób, aby przynieść zwrot z inwestycji. Co więcej, za bardziej ryzykowne uznaje się projekty dotyczące gier wideo o znaczącym komponencie edukacyjnym, kulturalnym i artystycznym. Wiąże się one bowiem z takimi samymi kosztami produkcji jak gry wideo cieszące się światową popularnością, ale mają dostęp do bardziej ograniczonego rynku.
- (24) Ograniczenia finansowe utrudniają realizację dużych projektów o znacznym potencjale twórczym, które wymagają jednak odpowiednio wyższego budżetu. Produkcja gier wideo koncentruje się zatem na grach, w które można grać na komputerach osobistych, oraz na grach, które można wyprodukować przy niższym budżecie. Trudności z finansowaniem stoją na przeszkodzie zachowaniu i rozwijaniu kulturowego know-how na szczeblu lokalnym. Faktem jest, że w interesie producentów leży praca w charakterze podwykonawców dla przedsiębiorstw zagranicznych, a nie opracowywanie własnych gier wideo.
- (25) W związku z tym belgijskie przedsiębiorstwa produkujące gry wideo często mają poważne trudności z uzyskaniem środków finansowych na nowe projekty. Ponadto muszą one sprostać silnej konkurencji międzynarodowej.

⁽¹⁹⁾ http://www.ejustice.just.fgov.be/mopdf/2018/07/20_2.pdf#Page18, s. 58312.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

⁽²¹⁾ Newzoo – Global Games Market Report 2020 [sprawozdanie za 2020 r. dotyczące globalnego rynku gier], do pobrania z newzoo.com.

⁽²²⁾ Sprawozdanie dotyczące 2019 r. przygotowane przez Europejską Federację Producentów Gier we współpracy z Interactive Software Federation of Europe. Dane zebrane na temat większości państw Unii Europejskiej i kilku państw niebędących państwami członkowskimi UE. https://www.egdf.eu/wp-content/uploads/2021/08/EGDF_report2021.pdf.

- (26) Omawiany system *tax shelter* pomoże w zwiększeniu liczby inwestycji prywatnych w sektorze produkcji gier wideo w taki sam sposób jak system *tax shelter* na rzecz produkcji filmowej i audiowizualnej.

2.7. Opis podstawy do wszczęcia postępowania

- (27) Program pomocy w formie, w jakiej został początkowo zgłoszony Komisji, budził wątpliwości dotyczące jego ogólnej zgodności z prawem. Wartość podatkową poświadczenia *tax shelter* ustala się na podstawie wydatków terytorialnych. Mogło dojść do konfliktu między tymi warunkami terytorialnymi a zasadami ogólnej zgodności z prawem, w szczególności zasadami TFUE gwarantującymi swobodny przepływ towarów i swobodę świadczenia usług (art. 34 i 56 TFUE).
- (28) Komisja wyraziła wątpliwość, czy określenie kwoty inwestycji, a tym samym kwoty pomocy, jako odsetka wydatków terytorialnych w Belgii jest zgodne z prawem i rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do pomocy na rzecz gier wideo oraz czy konieczne i proporcjonalne jest określenie warunków terytorialnych związanych z taką pomocą.

3. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (29) W piśmie z 16 lipca 2020 r. organizacja flamandzkich niezależnych producentów filmowych i telewizyjnych (Vlaamse Onafhankelijke Film & Televisie Producenten, zwana dalej VOFTP) przedstawiła szereg uwag dotyczących zgłoszonego programu pomocy. VOFTP uważa, że program ten ma na nią wpływ, i obawia się, że rozszerzenie systemu *tax shelter* na gry wideo zmniejszy przepływ inwestycji w produkcje audiowizualne jej członków. Według VOFTP rozszerzenie pierwotnego systemu *tax shelter* nie spełnia warunków zgodności z rynkiem wewnętrznym i dlatego nie powinno zostać zatwierdzone przez Komisję.
- (30) W swoim piśmie VOFTP podkreśla znaczenie dokładnego zbadania, czy gry wideo, które mają być objęte pomocą w ramach tego programu, faktycznie mają związek z Belgią i przyczyniają się do osiągnięcia celu polegającego na wspieraniu kultury w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE oraz różnorodności kulturowej. VOFTP obawia się, że program w żaden sposób nie gwarantuje, iż pomoc będzie przyznawana wyłącznie na gry wideo realizujące cel kulturowy.
- (31) Zdaniem VOFTP kryteria stosowane w ramach programu pomocy na rzecz sektora gier wideo w celu oceny aspektu kulturowego tych gier powinny gwarantować, że każda gra objęta pomocą ma wartość kulturową. Kryteria te powinny zostać określone przez odpowiedzialną wspólnotę lub odpowiedzialny region, które wprowadziły własne programy pomocy na rzecz sektora gier wideo. W każdym przypadku organizacja właściwa odpowiednio dla Wspólnoty Flamandzkiej (Flamandzki Fundusz Audiowizualny) lub dla Regionu Walońskiego określa kryteria oceny aspektu kulturowego gry wideo. VOFTP ma wątpliwości, czy stosowanie tych kryteriów jest gwarantowane. Potrzebna jest umowa o współpracy między państwem belgijskim a odpowiednimi wspólnotami, jednak taka umowa nie istnieje.

4. UWAGI BELGII

- (32) W piśmie z 29 maja 2020 r. Belgia zaznaczyła, że w decyzji o wszczęciu postępowania potwierdzono, że spełnione są warunki uznania przedmiotowej pomocy za pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury, a tym samym za zgodną z rynkiem wewnętrznym, zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE.
- (33) Jeżeli chodzi o warunki terytorialności wydatków i ich ogólnej zgodności z prawem (w tym ich konieczności i proporcjonalności), a w szczególności o zasady TFUE gwarantujące swobodny przepływ towarów i swobodę świadczenia usług (art. 34 i 56 TFUE), Belgia zaczęła badać możliwość rozszerzenia wydatków kwalifikowalnych na całe terytorium EOG. 16 lipca 2021 r. Komisja Finansów i Budżetu belgijskiej Izby Reprezentantów zaproponowała nowelizację mającego zastosowanie ustawodawstwa polegającą na zastąpieniu sformułowania „wydatki na koszty produkcji i koszty operacyjne w Belgii” sformułowaniem „wydatki na koszty produkcji i koszty operacyjne w Europejskim Obszarze Gospodarczym”. W projekcie nowelizacji wartość poświadczenia *tax shelter* do celów podatkowych ustala się na poziomie 70 % wydatków na koszty produkcji i koszty operacyjne poniesione na terytorium EOG lub – jeżeli wydatki na koszty produkcji i koszty operacyjne stanowiące dochód zawodowy podlegający opodatkowaniu na terytorium EOG stanowią mniej niż 63 % budżetu całkowitego – wydatków na koszty produkcji i koszty operacyjne stanowiących dochód zawodowy podlegający opodatkowaniu na terytorium EOG. Izba Reprezentantów jest gotowa uchwalić tę nowelizację z chwilą przyjęcia przez Komisję decyzji pozytywnej.

- (34) Jeżeli chodzi o uwagi VOFTP dotyczące kulturowego charakteru gier wideo, które mogą być objęte pomocą, oraz stosowania „testów kulturowych” odpowiednich wspólnot w odniesieniu do gier wideo objętych systemem *tax shelter*, Belgia stwierdziła, że umowa o współpracy między państwem federalnym a wspólnotami w sprawie istniejącego systemu *tax shelter* na rzecz produkcji audiowizualnych powinna zostać dostosowana, aby uwzględnić stosowanie „testów kulturowych” wspólnot lub regionów w odniesieniu do gier wideo. Nastąpi to przed wprowadzeniem zgłoszonego programu, po uchwaleniu przez Izbę Reprezentantów proponowanej nowelizacji ustawy oraz po przyjęciu przez Komisję decyzji w sprawie systemu *tax shelter* na rzecz produkcji gier wideo. Belgia potwierdza, że taka umowa o współpracy nie zmienia istoty tych testów.

5. OCENA PROGRAMU

5.1. Istnienie pomocy państwa

- (35) Art. 107 ust. 1 TFUE stanowi, że: „Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

5.1.1. Zasoby państwowe i możliwość przypisania środka państwu

- (36) Inwestorzy mogą odliczyć od swoich dochodów podlegających opodatkowaniu środki wykorzystane w kontekście analizowanego programu. Odliczenie to, przewidziane ustawą, zmniejsza kwotę podatku pobieranego przez państwo. Ustawa stanowi również, że środki te mają być przeznaczone dla przedsiębiorstw zatwierdzonych przez państwo do tej operacji oraz że przedsiębiorstwa te muszą wnieść wkład w określone produkcje, które właściwe służby danej wspólnoty wyraźnie uznały za europejskie gry wideo. W związku z tym w ramach przedmiotowych inwestycji wykorzystuje się zasoby państwowe i można te inwestycje przypisać państwu.

5.1.2. Korzyść

- (37) Celem programu jest zmniejszenie kosztów produkcji ponoszonych przez producentów gier wideo. Wydatki takie stanowią część kosztów zwyczajowo ponoszonych przez wszystkich producentów gier wideo. Innymi słowy, jest to koszt, który jest zwykle przypisany do budżetu beneficjenta.
- (38) Pomoc udzielona producentowi pochodzi z wkładu inwestora, który to wkład wynika z kolei z możliwości odliczenia podatkowego tej operacji. Komisja stwierdza więc, że korzyść wynikająca z możliwości odliczenia podatkowego jest w praktyce przekazywana producentowi za pośrednictwem umowy ramowej.
- (39) W związku z tym program zapewnia producentowi korzyść, której nie mógłby on uzyskać w normalnych warunkach rynkowych. Środek ten stanowi zatem korzyść dla producentów gier wideo.

5.1.3. Selektywność

- (40) Program jest selektywny, ponieważ pomoc mogą otrzymać jedynie beneficjenci, których projekty przeszły test selekcyjny. Ponadto program pomocy obejmuje wyłącznie sektor gier wideo. Co więcej, ulga podatkowa w wysokości 421 % wartości inwestycji oznacza, że przedmiotowe inwestycje (a więc i beneficjenci) są traktowane w sposób bardziej preferencyjny niż inne inwestycje w odniesieniu do celu systemu podatkowego, ponieważ innych inwestycji nie można odliczać w kwocie przekraczającej ich wartość nominalną. Dzieje się tak pomimo tego, że znajdują się one w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej, jeżeli chodzi o cel systemu podatkowego, jakim jest opodatkowanie dochodów przedsiębiorstw po odliczeniu inwestycji. Takie traktowanie nie jest uzasadnione charakterem i logiką systemu. W systemie opodatkowania osób prawnych standardowe odliczenie nie może przekroczyć wartości nominalnej inwestycji.

5.1.4. Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi

- (41) W związku z tym, że gry wideo są przedmiotem handlu międzynarodowego i rynek ten jest otwarty na konkurencję, korzyści finansowe przyznane beneficjentom mogą wpływać na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi.

5.2. Zgodność pomocy z prawem

- (42) Zgłaszając program przed jego wejściem w życie, Belgia wypełniła swoje obowiązki wynikające z art. 108 ust. 3 TFUE.

5.3. Podstawa prawna oceny

- (43) Zakres zgodności programu z rynkiem wewnętrznym zostanie przeanalizowany na podstawie art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE pod kątem celu, jakim jest wspieranie kultury przez propagowanie projektów w obszarze kultury.
- (44) Dokładniej mówiąc, zgodność programu pomocy z rynkiem wewnętrznym zostanie przeanalizowana w świetle pkt 24 komunikatu Komisji w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne utwory audiowizualne ⁽²³⁾ (zwanego dalej „komunikatem w sprawie kinematografii”). Pkt 24, który dotyczy konkretnie pomocy państwa na produkcję gier wideo, stanowi, że w przypadku gdy można wykazać, że program pomocy ukierunkowany na gry o charakterze kulturalnym i edukacyjnym jest konieczny, Komisja będzie stosować odpowiednio kryteria intensywności pomocy określone w odniesieniu do filmów w komunikacie w sprawie kinematografii.

5.4. Zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym

- (45) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła, że program wydaje się spełniać większość kryteriów pozwalających uznać go za pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury, a tym samym za pomoc zgodną z rynkiem wewnętrznym, zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE.

5.4.1. Ogólna zgodność z prawem

- (46) Aby programy pomocy były zgodne z rynkiem wewnętrznym, muszą najpierw spełniać kryterium „ogólnej zgodności z prawem”. Pojęcie „ogólnej zgodności z prawem” opiera się na założeniu, że warunki kwalifikowalności i kryteria przyznawania pomocy nie zawierają żadnej klauzuli nierozzerwalnie związanej z przyznaniem pomocy, która byłaby sprzeczna ze szczegółowymi postanowieniami TFUE w dziedzinach innych niż pomoc państwa ⁽²⁴⁾.
- (47) W programie nie nakłada się żadnych warunków dotyczących obywatelstwa belgijskiego ani wymogu, aby przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc miało siedzibę główną na terytorium Belgii. Beneficjenci mogą mieć siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
- (48) Procedura zatwierdzania producentów i pośredników nie ma wpływu na ogólną zgodność programu z prawem. W ramach istniejącego systemu *tax shelter* producenci korzystający z programu muszą mieć oddział z siedzibą w Belgii w chwili wypłaty pomocy. Proces zatwierdzania nie obejmuje żadnych warunków dotyczących posiadania przez zainteresowane przedsiębiorstwa siedziby ani rezydencji podatkowej w Belgii w chwili składania wniosku o akredytację.
- (49) W odniesieniu do intensywności pomocy Belgia wprowadziła zmianę, w formie projektu ustawy, do restrykcyjnych przepisów terytorialnych pierwotnie zgłoszonego programu pomocy. Zgodnie z tym projektem ustawy kwotę pomocy ustala się w zależności od kwoty wydatków na koszty produkcji i koszty operacyjne poniesionych w Europejskim Obszarze Gospodarczym. W związku z tym program nie może już stanowić przeszkody w swobodzie przepływu towarów lub swobodzie świadczenia usług w ramach rynku wewnętrznego (art. 34 i 56 TFUE).

5.4.2. Wspieranie kultury zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE

- (50) Zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, o ile pomoc ta nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w UE w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

⁽²³⁾ Dz.U. C 332 z 15.11.2013, s. 1.

⁽²⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1993 r., Matra, C-225/91, ECLI:EU:C:1993:239, pkt 41.

- (51) Komisja nie sporządziła żadnych wytycznych dotyczących sposobu stosowania tego postanowienia w odniesieniu do pomocy na rzecz sektora gier wideo. W pkt 24 komunikatu w sprawie kinematografii potwierdzono, że pomoc przeznaczona na wsparcie tworzenia gier wideo jest analizowana indywidualnie.
- (52) Ocena pomocy na rzecz tworzenia gier wideo na podstawie art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE jest zgodna z praktyką Komisji, którą zapoczątkowała decyzja w sprawie francuskiej ulgi podatkowej na rzecz gier wideo, w której to decyzji Komisja uznała, że niektóre gry wideo mogą być klasyfikowane jako produkty kultury ⁽²⁵⁾.
- (53) Wspólnota Flamandzka i Region Waloński opracowały – na potrzeby własnych programów pomocy na rzecz gier wideo – szereg kryteriów kulturowych, które muszą spełnić gry, aby zakwalifikować się do objęcia pomocą; kryteria te mają również zastosowanie do systemu *tax shelter* ⁽²⁶⁾. Opracowano skalę na potrzeby selekcji projektów w celu zagwarantowania, że gry, które zostają objęte wsparciem, istotnie spełniają warunki uznania ich za dzieło kultury. Komisja przeanalizowała te kryteria ⁽²⁷⁾ i zatwierdziła te programy.
- (54) Wbrew temu, co twierdzi zainteresowana strona, tj. VOFPT, Belgia zobowiązała się do zawarcia umowy o współpracy między państwem federalnym a wspólnotami przed wprowadzeniem w życie systemu *tax shelter* na rzecz gier wideo (zob. motywy 14 i 34). Tego rodzaju współpraca istnieje już w przypadku wsparcia na rzecz utworów audiowizualnych.
- (55) Podsumowując, w ramach programu wspierane są projekty w obszarze kultury i realizowany jest cel polegający na wspieraniu kultury zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE.

5.4.3. Odpowiedniość środka pomocy

- (56) Celem programu jest wspieranie projektów w obszarze kultury, w przypadku których mogą wystąpić trudności z uzyskaniem finansowania na rynku ze względu na charakter projektu (dzieła kultury) i związane z nim ryzyko (o ile poniesienie kosztów produkcji jest konieczne, o tyle nie ma gwarancji wzbudzenia zainteresowania odbiorców). Program pomaga więc sfinansować część kosztów produkcji gier wideo wybranych ze względu na ich wkład we wspieranie kultury. Mechanizm wsparcia opiera się na zasadzie wspierania produkcji gier przez inwestorów prywatnych. Belgia wyjaśniła, że system bezpośredniego wsparcia pociągałby za sobą wyższe koszty administracyjne i finansowe niż środek w postaci systemu *tax shelter*. Co więcej, wypłata dotacji bezpośredniej miałyby miejsce na wcześniejszym etapie procesu niż ewentualne zwolnienia z podatku (zarówno tymczasowe, jak i ostateczne). Ponadto, ponieważ odpowiedzialność za kwestie związane z kulturą spoczywa na wspólnotach Belgii, polityka

⁽²⁵⁾ Komisja uznała potrzebę wsparcia tworzenia gier wideo w następujących decyzjach:
C47/2006 (ex N 648/2005), Francja – Ulga podatkowa na produkcję gier wideo, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_20324;
SA 33943 (2011/N), Francja – Rozszerzenie programu pomocy C 47/2006 – Ulga podatkowa na produkcję gier wideo, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_33943;
SA.36139 (2013/C), Zjednoczone Królestwo – Ulga podatkowa na rzecz gier wideo, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_36139;
SA.39299 (2014/N), Francja – Ulga podatkowa na produkcję gier wideo – zmiany, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_39299;
SA.47892 (2017/N), Francja – Ulga podatkowa na produkcję gier wideo – zmiany i rozszerzenie, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_47892;
SA.45735 (2017/N), Dania – Program na rzecz tworzenia, produkcji i promocji gier cyfrowych o charakterze kulturalnym i edukacyjnym, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_45735;
SA.46572 (2017/N), Niemcy – Bawarski środek wsparcia na rzecz gier, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_46572;
SA.49947 (2017/N), Belgia – Pomoc na rzecz gier wideo (VAF Gamefonds), https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_49947;
SA.50512 (2018/N), Francja – Fundusz pomocy na rzecz gier wideo – pisanie, tworzenie własności intelektualnej i działania zbiorowe, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_50512;
SA.51820 (2018/N), Niemcy – Środek wsparcia na rzecz gier w Nadrenii Północnej-Westfalii, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_51820;
SA.101526, Belgia – VAF Gamefonds, https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_101526.

⁽²⁶⁾ SA.55046, Belgia – Wsparcie na rzecz gier wideo o charakterze kulturalnym, edukacyjnym i artystycznym (Wallimage); SA.101526, Belgia – VAF Gamefonds.

⁽²⁷⁾ Motywy 52–54 decyzji dotyczącej funduszu Wallimage oraz motywy 38 i 39 decyzji dotyczącej VAF Gamefonds.

audiowizualna na belgijskim szczeblu federalnym ogranicza się do ustanowienia systemu *tax shelter* w ramach polityki społeczno-gospodarczej Belgii. Poprzez zaangażowanie inwestorów prywatnych Belgia chce zachęcić do wzajemnych kontaktów i zapewnienia sektorowi kultury dostępu do różnych potencjalnych źródeł finansowania.

- (57) Program jest więc odpowiednim środkiem do osiągnięcia zamierzonego celu.

5.4.4. *Konieczność pomocy*

- (58) Gry wideo objęte pomocą są dziełami kultury przyczyniającymi się do promowania kultury lokalnej i europejskiej. Ich międzynarodowy potencjał marketingowy umożliwia promocję kultury na dużą skalę.
- (59) W przypadku projektów dotyczących gier wideo mogą wystąpić jednak trudności w uzyskaniu finansowania na warunkach rynkowych (zob. motywy 22–24 powyżej). Ryzyko finansowe nieodłącznie związane z projektami dotyczącymi gier wideo, w przypadku których poniesienie kosztów produkcji jest pewne, w odróżnieniu od ewentualnych zysków, stanowi barierę ograniczającą inwestycje prywatne. Oznacza to, że aby doprowadzić do realizacji większej i bardziej zróżnicowanej części projektów, konieczna jest interwencja publiczna.

5.4.5. *Proporcjonalność pomocy*

- (60) Pkt 24 komunikatu w sprawie kinematografii stanowi, że w zakresie, w jakim można wykazać, iż program pomocy na rzecz tworzenia gier o charakterze kulturalnym i edukacyjnym jest konieczny, Komisja będzie stosować analogicznie takie same kryteria intensywności pomocy jak kryteria ustanowione w odniesieniu do programów pomocy na rzecz utworów audiowizualnych.
- (61) W ramach programu wspiera się tworzenie gier wideo w ograniczonym zakresie. Maksymalna intensywność pomocy wynosi 33,6 %, a w przypadku gdy istnieje więcej niż jedno źródło pomocy, jest ona ograniczona do 50 % kosztów produkcji gry wideo, zgodnie z progiem 50 % ustanowionym w komunikacie w sprawie kinematografii. Maksymalne stawki intensywności pomocy mają na celu stymulowanie inicjatywy prywatnej przez zobowiązanie beneficjentów pomocy do uzyskania środków ze źródeł innych niż pomoc państwa.
- (62) Podsumowując, program jest proporcjonalny do realizowanego celu.

5.4.6. *Ograniczone zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową*

- (63) Na całym świecie sektor gier wideo wygenerował w 2020 r. przychody w wysokości 159 800 000 000 USD. Rynek europejski stanowi 19 % rynku światowego, co odpowiada kwocie 29 600 000 000 USD (ponad 27 600 000 000 EUR). W 2020 r. przychody na belgijskim rynku gier wideo wyniosły 82 000 000 EUR, co stanowi 0,3 % całego rynku europejskiego i 0,05 % rynku światowego ⁽²⁸⁾.
- (64) W świetle powyższego jasne jest, po pierwsze, że budżet programu wsparcia belgijskiego sektora gier wideo jest stosunkowo ograniczony (zob. motyw 11) w porównaniu z łącznym obrotem tego sektora w Belgii. Po drugie, ewentualne zakłócenie spowodowane przez tę pomoc można uznać za niewielkie, ponieważ belgijskie gry wideo mają ograniczony udział zarówno w rynku europejskim, jak i w rynku światowym.
- (65) Komisja stwierdza, że pomoc ta nie zwiększy nadmiernie pozycji rynkowej przedsiębiorstw będących beneficjentami, poszerzy natomiast ofertę gier o walorach kulturalnych na rynku. Ogólna ocena tej pomocy w odniesieniu do rynku wewnętrznego jest pozytywna, ponieważ ewentualne zakłócenia konkurencji i wpływ na wymianę handlową będą ograniczone.

⁽²⁸⁾ Motyw 22.

6. WNIOSKI

- (66) Komisja stwierdza zatem, że pomoc ta nie zwiększy nadmiernie pozycji rynkowej przedsiębiorstw będących beneficjentami, poprawi natomiast różnorodność oferty gier o walorach kulturalnych na rynku. Należy więc stwierdzić, że ewentualne zakłócenia konkurencji i wpływ na wymianę handlową wynikające z programu pomocy są ograniczone, a ogólna ocena pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury jest pozytywna. System *tax shelter* na rzecz tworzenia gier wideo jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Belgia zamierza wdrożyć na rzecz produkcji gier wideo przez zastosowanie systemu *tax shelter* wspierającego produkcję gier wideo, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z tym zezwala się na wdrożenie powyższej pomocy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2022 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/1979**z dnia 31 sierpnia 2022 r.****ustanawiająca formularz i bazy danych do przekazywania informacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/895/UE***(notyfikowana jako dokument nr C(2022) 6124)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającą, a następnie uchylającą dyrektywę Rady 96/82/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2012/18/UE państwa członkowskie powiadamiają Komisję o poważnych awariach mających miejsce na ich terytorium i spełniających kryteria wymienione w załączniku VI do tej dyrektywy, posługując się specjalnym formularzem ustanowionym w załączniku do decyzji Komisji 2009/10/WE ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE państwa członkowskie mają dostarczać Komisji określone informacje dotyczące zakładów objętych zakresem tej dyrektywy, posługując się specjalnym formularzem ustanowionym w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2014/895/UE ⁽³⁾.
- (3) W celu przekazywania informacji określonych w art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE państwa członkowskie mają wykorzystywać bazy danych o których mowa, odpowiednio, w art. 21 ust. 3 i 4 tej dyrektywy, które te bazy danych ma tworzyć i aktualizować Komisja.
- (4) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 ⁽⁴⁾, Europejska Agencja Środowiska (EEA), w kontekście Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Eionet), ma za zadanie gromadzić, przetwarzać i analizować dane, w szczególności dane na temat jakości i presji na środowisko, jak również na temat substancji chemicznych niebezpiecznych dla środowiska. Aby zwiększyć efekt synergii z istniejącymi bazami danych stworzonymi przez EEA, skonsolidować informacje na temat wpływu tych zakładów na środowisko, podwyższyć jakość informacji udostępnianych opinii publicznej i decydentom politycznym oraz aby ułatwić identyfikację potencjalnego ryzyka (np. efekt domina), EEA powinna w imieniu Komisji tworzyć i aktualizować bazy danych, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4 dyrektywy 2012/18/UE. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać te bazy danych przy przekazywaniu informacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/10/WE z dnia 2 grudnia 2008 r. ustanawiająca formularz zgłoszenia poważnej awarii zgodnie z dyrektywą Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 64).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/895/UE z dnia 10 grudnia 2014 r. ustanawiająca sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 355 z 12.12.2014, s. 51).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska. (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).

- (5) Formularze sprawozdania i bazy danych wykorzystywane zgodnie z dyrektywą 2012/18/UE powinny umożliwić przekazywanie i udostępnianie ukierunkowanych informacji przedłożonych przez państwa członkowskie, tak aby zoptymalizować dokładność, użyteczność i porównywalność dostarczonych informacji i zminimalizować obciążenie administracyjne państw członkowskich, przy jednoczesnym poszanowaniu wymogów określonych w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾.
- (6) W celu zwiększenia synergii pomiędzy informacjami dostarczonymi przez państwa członkowskie a sprawozdawczością określoną dla podobnych zakładów przemysłowych, formularze sprawozdania i bazy danych powinny być podobne i dopasowane do formularzy stosowanych w sprawozdawczości w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽⁶⁾ i rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾, w odniesieniu do których format, częstotliwość przekazywania danych i ich treść ustanowiono w decyzji wykonawczej Komisji 2018/1135/UE ⁽⁸⁾ i decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1741 ⁽⁹⁾.
- (7) Aby zrealizować te cele, należy zaktualizować formularz sprawozdania, którym państwa członkowskie mają się posługiwać przy dostarczaniu informacji na temat zakładów określonych w art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE, zgodnie z tym, co określono w decyzji wykonawczej 2014/895/UE. Należy zatem odpowiednio uchylić decyzję wykonawczą 2014/895/UE.
- (8) Stworzenie przez EEA dwóch baz danych, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 3 i art. 21 ust. 4 dyrektywy 2012/18/UE, powinno zakończyć się do dnia 31 grudnia 2025 r. Z tego powodu przekazywanie informacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 wspomnianej dyrektywy, powinno rozpocząć się dopiero po tej dacie.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 27 dyrektywy 2012/18/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Europejska Agencja Środowiska tworzy i aktualizuje w imieniu Komisji elektroniczne bazy danych, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4 dyrektywy 2012/18/UE.
2. Do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE państwa członkowskie wykorzystują elektroniczne bazy danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie posługują się formularzem określonym w załączniku do niniejszej decyzji, dostarczając informacje na temat zakładów, o których mowa w art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje dostarczone Komisji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu były systematycznie aktualizowane.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiająca rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, (Dz.U. L 205 z 14.8.2018, s. 40).

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1741 z dnia 23 września 2019 r. określająca format i częstotliwość przekazywania danych, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdawczości na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 267 z 21.10.2019, s. 3).

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2014/895/UE traci moc ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2025 r.

Odniesienia do uchylonej decyzji interpretuje się jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 1 ust. 2–4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 sierpnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**ustanawiający formularz sprawozdania, który państwa członkowskie mają udostępnić do celów
sprawozdawczości zgodnie z art. 21 ust. 3 dyrektywy 2012/18/UE**

Uwaga:

- Wszystkie pola oznaczone gwiazdką są obowiązkowe.
- Pola, które nie są oznaczone gwiazdką, posiadają krotność 0-1 w ramach INSPIRE i nie są zatem obowiązkowe.
- Informacje poufne oznacza się jako takie w odniesieniu do każdego rodzaju danych, na podstawie prawa o odmowie udostępnienia informacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

1.	Informacje kontekstowe	
Rodzaj	Format	
1.1	Identyfikator państwa*	Identyfikacja państwa, w którym znajduje się zgłaszany zakład.
1.2	Rok sprawozdawczy*	Rok kalendarzowy, do którego odnosi się sprawozdanie.
2	Informacje dotyczące organu właściwego dla zakładu	
Rodzaj	Format	
2.1	Nazwa właściwego organu*	
2.2	Adres właściwego organu*	Adres pocztowy, czyli numer budynku, ulica, miasto, kod pocztowy, kraj.
2.3	Adres e-mail właściwego organu*	
2.4	Numer telefonu właściwego organu*	
2.5	Uwagi	Uwagi, jakie użytkownik może chcieć dodać w odniesieniu do właściwego organu sprawozdawczego.
3	Informacja, czy zakład podlegający dyrektywie Seveso jest częścią „terenu produkcji”, czy też pokrywa się z „terenem produkcji” ⁽²⁾ .	
Rodzaj	Format	
3.1	InspireId*	Niepowtarzalny identyfikator „terenu produkcji”, który spełnia wymogi dyrektywy 2007/2/WE.
3.2	ThematicId	Tematyczny identyfikator dotyczący „terenu produkcji”.
3.3	Geometria*	Szerokość i długość geograficzna (współrzędne przybliżonego centrum terenu produkcji) wyrażone w systemie odniesienia za pomocą współrzędnych w odniesieniu do ETRS89 (2D)-EPSG:4258 z dokładnością 5 miejsc po przecinku.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG, (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ „Teren produkcji” zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) nr 1253/2013, pkt 8.2.4 załącznika IV: „Wszystkie tereny w określonej lokalizacji przestrzennej, na których zakład produkcyjny się znajduje, znajduje lub ma znajdować. Obejmuje to całą infrastrukturę, wyposażenie i materiały” i podlegający rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 lub dyrektywie 2012/18/UE.

3.4	Nazwa terenu produkcji*	Oficjalne określenie, nazwa właściwa lub konwencjonalna terenu produkcji.
4	Informacje dotyczące zakładu podlegającego dyrektywie Seveso	
Rodzaj		Format
4.1	InspireId*	Niepowtarzalny identyfikator zakładu (³), który spełnia wymogi dyrektywy 2007/2/WE.
4.2	ThematicId	Tematyczny identyfikator dotyczący „zakładu produkcyjnego”.
4.3	Próg ryzyka zakładu podlegającego dyrektywie Seveso*	Wskazanie, czy zakład jest zakładem o zwiększonym ryzyku czy zakładem o dużym ryzyku zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2012/18/UE.
4.4	Status*	Status operacyjny zakładu (działający, nieużywany, wycofany z eksploatacji)
4.5	Nazwa zakładu*	Oficjalne określenie, nazwa właściwa lub konwencjonalna zakładu.
4.6	Nazwa spółki dominującej	Spółka dominująca jest spółką, która posiada lub kontroluje przedsiębiorstwo zarządzające zakładem (na przykład poprzez posiadanie ponad 50 % kapitału zakładowego lub większości praw głosu akcjonariuszy lub wspólników) – zob. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (⁴).
4.7	Adres zakładu*	Adres pocztowy zakładu, czyli numer budynku, ulica, miasto, kod pocztowy, kraj.
4.8	Geometria*	Szerokość i długość geograficzna (współrzędne przybliżonego centrum zakładu) wyrażone w systemie odniesienia za pomocą współrzędnych w odniesieniu do ETRS89 (2D)-EPSG:4258 z dokładnością 5 miejsc po przecinku.
4.9	Rodzaj sektora przemysłowego* przy użyciu klasyfikacji NACE Eurostatu. (Jeżeli zakład kwalifikuje się do więcej niż jednego kodu NACE, należy odróżnić działalność podstawową i działalność drugorzędą.)	Kod NACE: NACE to europejska norma branżowa dotycząca statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej, na którą składają się sześciocyfrowe kody. Użytkownik powinien przypisać zakład podlegający dyrektywie Seveso do tego systemu klasyfikacji, podając 4 pierwsze cyfry kodu NACE, dodatkowo do kodów SPIRS albo zamiast nich.
4.10	Rodzaj sektora przemysłowego przy użyciu kodu SPIRS. Można wybrać dodatkową kategorię sektora przemysłowego, która określi bardziej szczegółowo charakter zagrożenia. (Jeżeli zakład kwalifikuje się do więcej niż jednego kodu SPIRS, należy odróżnić działalność podstawową i działalność drugorzędą.)	Użytkownik może chcieć użyć kodu SPIRS. Rodzaj sektora przemysłowego należy wskazać zgodnie z kodami SPIRS: 1. Rolnictwo 2. Działalność rozrywkowa i sportowa (np. lodowiska) 3. Działalność wydobywcza (odpady przerobcze i procesy fizykochemiczne) 4. Obróbka metali

(³) Do celów sprawozdawczości, w niniejszej decyzji „zakład” jest równoważny z „zakładem produkcyjnym” zgodnie z definicją w pkt 8.2.1 załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1089/2010.

(⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

	<ol style="list-style-type: none"> 5. Obróbka metali żelaznych (odlewnie, wytop itd.) 6. Obróbka metali nieżelaznych (odlewnie, wytop itd.) 7. Obróbka metali z wykorzystaniem procesów elektrolitycznych lub chemicznych 8. Działalność petrochemiczna/rafinerie ropy 9. Wytwarzanie, dostarczanie i dystrybucja energii 10. Przechowywanie paliwa (w tym ogrzewanie, sprzedaż detaliczna itd.) 11. Produkcja, unieszkodliwianie i przechowywanie materiałów wybuchowych 12. Produkcja i przechowywanie ogni sztucznych 13. Produkcja gazu płynnego, napełnianie butli i dystrybucja luzem 14. Przechowywanie LPG 15. Przechowywanie i dystrybucja LNG 16. Przechowywanie i dystrybucja hurtowa i detaliczna (z wyjątkiem LPG) 17. Produkcja i przechowywanie pestycydów, produktów biobójczych, fungicydów 18. Produkcja i przechowywanie nawozów 19. Produkcja leków 20. Przechowywanie, przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów 21. Woda i ścieki (odprowadzanie, dostawa, oczyszczanie) 22. Instalacje chemiczne 23. Produkcja podstawowych chemikaliów organicznych 24. Produkcja gumy i tworzyw sztucznych 25. Produkcja i wytwarzanie masy celulozowej i papieru 26. Obróbka drewna i meble 27. Produkcja i obróbka wyrobów włókienniczych 28. Produkcja artykułów spożywczych i napojów 29. Ogólna działalność w zakresie inżynierii, produkcji i montażu 30. Budowa, złomowanie, naprawa statków 31. Budownictwo i prace budownictwa inżynierskiego 32. Ceramika (cegły, wyroby ceramiczne, szkło, cement itd.) 33. Wyrób szkła 34. Produkcja cementu, wapna i gipsu 35. Elektronika, elektrotechnika 36. Centra przeładunkowe i transportowe (porty, porty lotnicze, parkingi dla samochodów ciężarowych, stacje rozrządowe itd.) 37. Działalność medyczna, badawcza, edukacyjna (w tym szpitale, uniwersytety itd.) 38. Ogólna produkcja chemikaliów (niewymieniona powyżej) 39. Inna działalność (niewymieniona powyżej)
--	--

		Działalność drugorzędna: 40. Produkcja i przechowywanie biogazu oraz postępowanie z nim 41. Produkcja i przechowywanie gazów technicznych (można wymienić najczęściej spotykane, jak tlen, chlor, amoniak, fosgen, acetylen itp.) oraz postępowanie z nimi 42. Produkcja i przechowywanie wodoru oraz postępowanie z nim 43. Produkcja i przechowywanie sodu oraz postępowanie z nim 44. Produkcja i przechowywanie litu oraz postępowanie z nim 45. Produkcja i przechowywanie potasu oraz postępowanie z nim
4.11	Link do strony internetowej z informacjami dla społeczeństwa*	Adres strony internetowej, na której można znaleźć informacje przewidziane w art. 14 dyrektywy 2012/18/UE (Informowanie społeczności).
4.12	Link do ogólnej strony internetowej	
4.13	Data ostatniej kontroli ⁽⁵⁾	
4.14	Link do wniosków z ostatniej kontroli	
4.15	Uwagi	
5.	Substancje znajdujące się w zakładzie	
Rodzaj		Format
5.1	Substancja(-e)	Nazwa zwyczajowa lub nazwa rodzajowa lub klasyfikacja zagrożeń
5.2	Numer CAS	Numer w rejestrze CAS to niepowtarzalny identyfikator liczbowy, który jest przypisany do tylko jednej substancji, nie ma związku z jej wzorem chemicznym i zapewnia dostęp do dużej liczby informacji dotyczących danej substancji chemicznej. Może zawierać do 10 cyfr, w trzech grupach rozdzielonych łącznikami. (http://www.cas.org/content/chemical-substances)
5.3	Ilość(-ci)	Ilość każdej substancji niebezpiecznej w tonach powodująca, że zakład posiada określony status według Seveso.
5.4	Właściwości fizyczne	Warunki składowania substancji, takie jak stan skupienia (stały, płynny, gazowy), ziarnistość (proszek, granulki itp.), ciśnienie, temperatura itp.
5.5	Uwagi na temat substancji	

⁽⁵⁾ Zgodnie z definicją w art. 3 pkt 19 dyrektywy 2012/18/UE.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/1980**z dnia 19 października 2022 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2021/626 w sprawie ustanowienia portalu InvestEU i określenia jego specyfikacji technicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zmienić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/626 ⁽²⁾ w sprawie ustanowienia portalu InvestEU, aby umożliwić publikację na portalu InvestEU projektów z państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA).
- (2) Decyzję wykonawczą (UE) 2021/626 należy również zmienić w celu wyjaśnienia, jaki powinien być stopień zaawansowania projektów, aby kwalifikowały się one do publikacji na portalu InvestEU,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji wykonawczej (UE) 2021/626 wprowadza się następujące zmiany:

1) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) projekt zlokalizowany jest w Unii, w państwie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub w kraju lub terytorium zamorskim powiązanim z państwem członkowskim, jak określono w załączniku II do Traktatu. W przypadku projektu transgranicznego główna część wdrażania projektu odbywa się w Unii, w państwach EFTA lub w kraju lub terytorium zamorskim powiązanim z państwem członkowskim, jak określono w załączniku II do Traktatu;”;

2) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wdrażanie projektu już rozpoczęto albo planuje się jego rozpoczęcie w terminie trzech lat od daty zgłoszenia do portalu InvestEU;”.

Artykuł 2 Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/626 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie ustanowienia portalu InvestEU i określenia jego specyfikacji technicznej (Dz.U. L 131 z 16.4.2021, s. 183).

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/1981**z dnia 10 października 2022 r.****w sprawie korzystania z usług Europejskiego Systemu Banków Centralnych przez właściwe organy
(EBC/2022/33)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 6 oraz art. 132,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) są zapewniane bankom centralnym w ramach ESBC w celu pośredniego wsparcia realizacji ich zadań. Usługi ESBC są opracowywane, obsługiwane i utrzymywane przez jeden lub większą liczbę banków centralnych (zwanych dalej „dostarczającymi bankami centralnymi”) i zarządzane przez komitet ESBC. Usługi ESBC są finansowane przez uczestniczące banki centralne (zwane dalej „uczestniczącymi bankami centralnymi”), których odpowiednie wkłady są określone w kopertach finansowych zatwierdzonych przez Radę Prezesów. Prawa i obowiązki uczestniczących banków centralnych są określone w aktach prawnych Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak jak w przypadku infrastruktury klucza publicznego ESBC („PKI ESBC”), lub w umowach między uczestniczącymi bankami centralnymi.
- (2) Sprawne, skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM) wymaga, aby praktyczne zasady współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach SSM obejmowały zasady korzystania przez właściwe organy z usług ESBC w celu wykonywania ich zadań na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- (3) Zgodnie z decyzją Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/1982 (EBC/2022/34) ⁽²⁾ właściwe organy mogą korzystać z usług ESBC do celów współpracy z ESBC oraz ze sobą nawzajem przy wykonywaniu swoich zadań wynikających z rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- (4) Usługi ESBC, które powinny być udostępniane właściwym organom, należy zdefiniować poprzez odniesienie do wyczerpujących wykazów: a) usług ESBC, z których wszystkie właściwe organy powinny być zobowiązane korzystać przy wykonywaniu swoich zadań w ramach SSM w celu zapewnienia skuteczności i spójności funkcjonowania SSM; oraz b) usług ESBC, z których właściwe organy mogą dobrowolnie korzystać do celów wykonywania swoich zadań w ramach SSM.
- (5) Właściwe organy, które korzystają z usług ESBC podczas wykonywania swoich zadań na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, powinny przestrzegać ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, uwzględniając fakt, że właściwe organy nie są częścią ram zarządzania ESBC. W szczególności takie właściwe organy powinny partycypować w kosztach opracowania i utrzymywania danych usług ESBC zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, które powinny opierać się na kluczu alokacji kosztów. Właściwe organy nie powinny być zobowiązane do składania oświadczenia o uczestnictwie w odniesieniu do usług ESBC, z których są zobowiązane korzystać, ale powinny one spełniać wymogi dotyczące takich usług określone w niniejszej decyzji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/1982 z dnia 10 października 2022 r. w sprawie korzystania z usług Europejskiego Systemu Banków Centralnych przez właściwe organy i organy współpracujące oraz zmieniająca decyzję EBC/2013/1 (EBC/2022/34) (zob. s. 29 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „właściwy organ” – właściwy organ krajowy albo Europejski Bank Centralny (EBC);
- 2) „właściwy organ krajowy” – właściwy organ krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w tym również, do celów niniejszej decyzji, krajowe banki centralne, którym powierzono niektóre zadania nadzorcze na mocy prawa krajowego i które nie zostały wyznaczone jako właściwe organy krajowe – w odniesieniu do powierzonych im zadań nadzorczych;
- 3) „usługi ESBC” – jedną lub większą liczbę aplikacji, platform, baz danych i usług elektronicznych wymienionych w załączniku I i załączniku II lub też jeden lub większą liczbę systemów elektronicznych wymienionych w tych załącznikach;
- 4) „dostarczający bank centralny” – bank centralny opracowujący, obsługujący i utrzymujący usługę ESBC.

Artykuł 2

Korzystanie z usług ESBC przez właściwe organy

1. Właściwe organy korzystają z usług ESBC wymienionych w załączniku I do celów wykonywania swoich zadań na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
2. Właściwe organy mogą korzystać z usług ESBC wymienionych w załączniku II do celów wykonywania swoich zadań na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
3. Właściwe organy, które zdecydują się korzystać z usług ESBC określonych w załączniku II, przedkładają Radzie Prezesów oświadczenie, w którym potwierdzają swoje uczestnictwo i akceptują wywiązywanie się ze związanych z nim obowiązków, w tym obowiązku wnoszenia wkładów bezpośrednio do dostarczającego banku centralnego zgodnie z art. 3.
4. Właściwe organy korzystające z usług ESBC przestrzegają ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, w tym umów między uczestniczącymi i dostarczającymi bankami centralnymi. Umowy między stronami mogą ustanawiać bezpośrednio stosunki prawne między dostarczającymi bankami centralnymi a właściwymi organami.
5. Korzystając z usług wymienionych w załączniku I, właściwe organy spełniają wymogi określone w załączniku III.

Artykuł 3

Ustalenia finansowe

Właściwe organy, które korzystają z usług ESBC partycypują w kosztach opracowania i obsługi odpowiedniej usługi ESBC zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, opartymi na kluczu alokacji kosztów, szczegółowo określonymi w odpowiednich kopertach finansowych opartych na mających zastosowanie regułach dotyczących zwrotu kosztów.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 października 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

ZAŁĄCZNIK I

Usługi ESBC, z których właściwe organy są zobowiązane korzystać

- CoreNet3
  - Enterprise Service Bus (ESB)
  - Identity and Access Management Service (IAM)
-

ZAŁĄCZNIK II

Usługi ESBC, z których właściwe organy mogą korzystać

- ESCB Teleconference System
  - Secure ESCB Email (SEE)
  - ESCB public key infrastructure (ESCB PKI)
  - ESCB Performing Survey Initiative LimeSurvey-based Solution (EPSILON)
  - ENTM Modelling tool and repository (ENTM)
-

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi dotyczące usług ESBC, z których właściwe organy są zobowiązane korzystać

- 1) Właściwe organy wykonują zadania i przejmują obowiązki odpowiadające ich roli w odpowiedniej usłudze ESBC.
- 2) Właściwe organy dostosowują swoje wewnętrzne systemy i interfejsy, aby zapewnić ich sprawną współpracę z usługą ESBC.
- 3) Właściwe organy ponoszą odpowiedzialność za wszelkie straty lub szkody poniesione w wyniku umyślnego lub wynikającego z niedbalstwa działania lub zaniechania w wykonywaniu swoich obowiązków. Ograniczenie odpowiedzialności określone w umowie między poziomem 2 a poziomem 3 stosuje się odpowiednio.
- 4) Na właściwych organach spoczywa ciężar dowodu, jeżeli chodzi o wykazanie, że nie naruszyły one obowiązku zachowania należytej staranności przy wykonywaniu swoich obowiązków, w tym przy obsłudze urządzeń technicznych.
- 5) Outsourcing, delegowanie lub zlecenie podwykonawstwa przez właściwy organ osobom trzecim pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność tego właściwego organu.

Właściwe organy mogą powierzać w ramach outsourcingu, delegować lub zlecać w ramach podwykonawstwa osobom trzecim zadania, które mają lub mogą mieć istotny wpływ na zgodność z wymogami określonymi w niniejszym załączniku, wyłącznie w zakresie, w jakim uzyskały one wyraźną, uprzednią i pisemną zgodę (lub zgodę dorozumianą, zgodnie z pkt 6), w zależności od przypadku, banków centralnych Eurosystemu lub banków centralnych ESBC. Zgoda taka nie jest konieczna, jeżeli osoba trzecia jest podmiotem powiązany z odpowiednim właściwym organem i jeżeli prawa i obowiązki tego właściwego organu pozostają zasadniczo niezmienione.

- 6) Właściwe organy z odpowiednim wyprzedzeniem powiadamiają o planowanym outsourcingu, delegowaniu lub zleceniu podwykonawstwa, o których mowa w pkt 5, oraz przedstawiają szczegółowe informacje na temat wymogów, które proponuje się zastosować do takiego outsourcingu, delegowania lub zlecenia podwykonawstwa.

Właściwy komitet ESBC odpowiada na wszelkie wnioski o wyrażenie zgody, o których mowa w pkt 5, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia o planowanym outsourcingu, delegowaniu lub zleceniu podwykonawstwa. Odmowa udzielenia zgody wymaga uzasadnienia. Jeżeli właściwy organ nie otrzyma odpowiedzi w terminie dwóch miesięcy, może ponownie powiadomić właściwy komitet ESBC o swoim wniosku. Po otrzymaniu drugiego powiadomienia banki centralne Eurosystemu lub banki centralne ESBC, w zależności od przypadku, mają dodatkowy miesiąc na udzielenie odpowiedzi. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie uznaje się, że właściwy organ otrzymał zgodę na outsourcing, delegowanie lub zlecenie podwykonawstwa.

- 7) Właściwe organy zachowują poufność wszystkich szczególnie chronionych, tajnych lub poufnych informacji i know-how (niezależnie od tego, czy informacje te mają charakter handlowy, finansowy, regulacyjny, techniczny, czy inny), które są oznaczone jako takie i należą do dostarczającego banku centralnego lub innych banków centralnych ESBC lub Eurosystemu, i nie mogą ujawniać takich informacji osobom trzecim bez wyraźnej, uprzedniej i pisemnej zgody danego banku centralnego lub danych banków centralnych.
- 8) Właściwe organy ograniczają dostęp do informacji lub know-how, o których mowa w pkt 7, do swojego odpowiedniego personelu technicznego i dostęp taki jest umożliwiany wyłącznie w przypadkach wyraźnej potrzeby operacyjnej.
- 9) Właściwe organy ustanawiają odpowiednie środki w celu uniemożliwienia dostępu do takich poufnych informacji lub know-how osobom innym niż odpowiedni personel techniczny.

- 10) W wyjątkowych przypadkach, gdy korzystanie z usługi ESBC wiąże się z przetwarzaniem przez właściwy organ danych osobowych, właściwy organ przestrzega obowiązujących przepisów o ochronie danych. Banki centralne Eurosystemu lub, w zależności od przypadku, banki centralne ESBC określają cele i środki przetwarzania danych osobowych. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych właściwy organ i banki centralne Eurosystemu lub, w zależności od przypadku, banki centralne ESBC powinny dążyć do zawarcia umowy precyzującej niezbędne aspekty stosunku między administratorem a podmiotem przetwarzającym.

Właściwy organ informuje właściwe organy w zakresie ochrony danych o przetwarzaniu danych osobowych w kontekście odpowiedniej usługi ESBC, jeżeli jest to wymagane na mocy przepisów o ochronie danych mających zastosowanie do przetwarzania przez niego danych osobowych.

- 11) Dostęp do danych osobowych może być przyznany wyłącznie podmiotom, dla których jest on niezbędny, w oparciu o zasadę wiedzy koniecznej, do wykonywania ich zadań i wypełniania obowiązków związanych z odpowiednią usługą ESBC.
-

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/1982**z dnia 10 października 2022 r.****w sprawie korzystania z usług Europejskiego Systemu Banków Centralnych przez właściwe organy i organy współpracujące oraz zmieniająca decyzję EBC/2013/1 (EBC/2022/34)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 oraz art. 132 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 i art. 12 ust. 3, oraz art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) są zapewniane bankom centralnym w ramach ESBC w celu pośredniego wsparcia realizacji ich zadań. Usługi ESBC są opracowywane, obsługiwane i utrzymywane przez jeden lub większą liczbę banków centralnych (zwanych dalej „dostarczającymi bankami centralnymi”) i zarządzane przez komitet ESBC (zwany dalej „komitetem będącym właścicielem systemu”). Usługi ESBC są finansowane przez uczestniczące banki centralne ESBC (zwane dalej „uczestniczącymi bankami centralnymi”), których odpowiednie wkłady są określone w kopertach finansowych zatwierdzonych przez Radę Prezesów. Prawa i obowiązki uczestniczących banków centralnych są określone w aktach prawnych Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak jak w przypadku infrastruktury klucza publicznego ESBC („PKI ESBC”), lub w umowach między uczestniczącymi bankami centralnymi.
- (2) Ramy prawne świadczenia niektórych usług ESBC nie przewidują obecnie korzystania z nich przez podmioty niebędące bankami centralnymi w ramach ESBC.
- (3) Rada Prezesów uważa za właściwe, aby właściwe organy miały możliwość korzystania z tych usług na potrzeby współpracy z ESBC i ze sobą nawzajem, w celu wykonywania ich zadań w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM) ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ na podstawie art. 127 ust. 6 Traktatu.
- (4) Właściwe organy korzystające z usług ESBC do tych celów powinny przestrzegać ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, uwzględniając fakt, że właściwe organy nie są częścią ram zarządzania ESBC. W szczególności takie właściwe organy powinny partycypować w kosztach opracowania i utrzymywania tych usług zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, które powinny opierać się na kluczu alokacji kosztów.
- (5) Rada Prezesów uważa również, że należy umożliwić organom współpracującym korzystanie z tych usług do celów współpracy z ESBC lub SSM przy wykonywaniu ich zadań, w tym zadań EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- (6) Organy współpracujące, które zdecydują się na korzystające z tych usług powinny przestrzegać ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, uwzględniając fakt, że organy współpracujące nie są częścią ram zarządzania ESBC. W stosownych przypadkach organy współpracujące powinny partycypować w kosztach opracowania i utrzymywania tych usług zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, które powinny opierać się na kluczu alokacji kosztów.
- (7) W związku z tym usługi ESBC, które powinny być udostępniane właściwym organom i organom współpracującym, należy zdefiniować poprzez odniesienie do wyczerpującego wykazu obejmującego usługi ESBC, z których właściwe organy są zobowiązane korzystać, a także usługi, z których mogą korzystać.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- (8) Ponadto należy zmienić decyzję Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/1^(?), aby umożliwić organom współpracującym korzystanie z usług PKI ESBC w celu uzyskania dostępu do usług ESBC i korzystania z nich,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „właściwy organ” – właściwy organ krajowy albo Europejski Bank Centralny (EBC);
- 2) „właściwy organ krajowy” – właściwy organ krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w tym również, do celów niniejszej decyzji, krajowe banki centralne, którym powierzono niektóre zadania nadzorcze na mocy prawa krajowego i które nie zostały wyznaczone jako właściwe organy krajowe – w odniesieniu do powierzonych im zadań nadzorczych;
- 3) „uczestniczący właściwy organ” – właściwy organ, który korzysta z usług ESBC do celów współpracy z ESBC i innymi właściwymi organami w celu wykonywania swoich zadań w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM) ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- 4) „organ współpracujący” – organ publiczny, inny niż bank centralny w ramach ESBC lub właściwy organ, z którym ESBC lub SSM współpracuje przy wykonywaniu zadań ESBC lub EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- 5) „usługi ESBC” – jedną lub większą liczbę aplikacji, platform, baz danych i usług elektronicznych wymienionych w załączniku I, lub też jeden lub większą liczbę systemów elektronicznych wymienionych w tym załączniku;
- 6) „dostarczający bank centralny” – bank centralny opracowujący, obsługujący i utrzymujący usługę ESBC;
- 7) „komitet będący właścicielem systemu” – komitet ESBC zarządzający usługą ESBC.

Artykuł 2

Korzystanie z usług ESBC przez właściwe organy

1. Właściwe organy mogą korzystać z usług ESBC do celów współpracy z ESBC lub ze sobą nawzajem przy wykonywaniu swoich zadań wynikających z rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
2. Właściwe organy korzystające z usług ESBC spełniają wymogi określone w załączniku II. Przedkładają one Radzie Prezesów oświadczenie, w którym potwierdzają swoje uczestnictwo i akceptują wywiązywanie się ze związanych z nim obowiązków, w tym obowiązku wnoszenia wkładów bezpośrednio do dostarczającego banku centralnego zgodnie z art. 4. Oświadczenie takie nie jest wymagane, jeżeli właściwe organy podlegają wymogom określonym w załączniku II na mocy decyzji Rady Prezesów, zgodnie z którą właściwe organy korzystają z usług ESBC.
3. Właściwe organy korzystające z usług ESBC przestrzegają ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, w tym umów między uczestniczącymi i dostarczającymi bankami centralnymi. Umowy między stronami mogą ustanawiać bezpośrednio stosunki prawne między dostarczającymi bankami centralnymi a właściwymi organami.
4. Właściwe organy krajowe korzystające z usług ESBC mogą uczestniczyć w pracach odpowiedniego komitetu będącego właścicielem systemu w roli doradczej, jako obserwatorzy. Komitet będący właścicielem systemu zapewnia, aby opinie właściwych organów krajowych były w wystarczającym stopniu odzwierciedlone w procesach decyzyjnych.

^(?) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/1 z dnia 11 stycznia 2013 r. ustanawiająca ramy infrastruktury klucza publicznego Europejskiego Systemu Banków Centralnych (Dz.U. L 74 z 16.3.2013, s. 30).

Artykuł 3

Korzystanie z usług ESBC przez organy współpracujące

1. Za zgodą Rady Prezesów organ współpracujący może korzystać z usług ESBC w celu współpracy z ESBC lub SSM przy wykonywaniu zadań ESBC i zadań EBC wynikających z rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
2. Organy współpracujące, które zdecydują się korzystać z usług ESBC przedkładają Radzie Prezesów oświadczenie, w którym potwierdzają swoje uczestnictwo i akceptują wywiązywanie się ze związanych z nim obowiązków określonych w załączniku II, w tym obowiązku wnoszenia wkładów bezpośrednio do dostarczającego banku centralnego zgodnie z art. 4.
3. Organy współpracujące, które zdecydują się korzystać z usług ESBC, przestrzegają ram prawnych regulujących każdą usługę ESBC, w tym umów między uczestniczącymi i dostarczającymi bankami centralnymi. Umowy między stronami mogą ustanawiać bezpośredni stosunek prawny między dostarczającymi bankami centralnymi a organami współpracującymi. Organy współpracujące nie uczestniczą w pracach odpowiedniego komitetu będącego właścicielem systemu.

Artykuł 4

Ustalenia finansowe

Uczestniczące banki centralne i uczestniczące właściwe organy ponoszą koszty opracowania i obsługi odpowiedniej usługi ESBC zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, opartymi na kluczu alokacji kosztów, szczegółowo określonymi w odpowiednich kopertach finansowych opartych na mających zastosowanie regułach dotyczących zwrotu kosztów. W stosownych przypadkach organy współpracujące partycypują w kosztach odpowiedniej usługi ESBC zgodnie ze szczególnymi zasadami zwrotu kosztów.

Artykuł 5

Zmiana decyzji EBC/2013/1

W decyzji EBC/2013/1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się definicje w brzmieniu:

- „19. »właściwy organ« – właściwy organ krajowy albo EBC;
20. »właściwy organ krajowy« – właściwy organ krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 (*), w tym również, do celów niniejszej decyzji, krajowe banki centralne, którym powierzono niektóre zadania nadzorcze na mocy prawa krajowego i które nie zostały wyznaczone jako właściwe organy krajowe – w odniesieniu do powierzonych im zadań nadzorczych;
21. »organ współpracujący« – organ publiczny, inny niż bank centralny w ramach ESBC lub właściwy organ, z którym ESBC lub Jednolity Mechanizm Nadzorczy (SSM) współpracuje przy wykonywaniu zadań ESBC lub EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
22. »uczestniczący właściwy organ« – właściwy organ, który korzysta z usług ESBC do celów współpracy z ESBC i innymi właściwymi organami w celu wykonywania swoich zadań w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM) ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

(*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).;

2) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Korzystanie z usług PKI ESBC przez organy współpracujące

1. Za zgodą Rady Prezesów organ współpracujący może korzystać z usług PKI ESBC w celu uzyskania dostępu do elektronicznych aplikacji, systemów, platform, baz danych i usług ESBC i Eurosystemu oraz korzystania z nich w celu współpracy z ESBC lub z SSM i może w tym celu działać jako organ rejestracji dla swoich użytkowników wewnętrznych.

2. Organy współpracujące, które zdecydują się na korzystanie z usług PKI ESBC, przedkładają Radzie Prezesów oświadczenie, w którym potwierdzają korzystanie z tych usług i akceptują wywiązywanie się ze związanych z takim korzystaniem obowiązków.

3. Organy współpracujące, które zdecydują się na korzystanie z usług PKI ESBC, przestrzegają obowiązujących ram prawnych, w tym umowy między poziomami 2 i 3.”;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Ustalenia finansowe

Uczestniczące banki centralne i uczestniczące właściwe organy ponoszą koszty opracowania i obsługi usług PKI ESBC zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów, opartymi na kluczu alokacji kosztów, szczegółowo określonymi w kopertach finansowych PKI ESBC opartymi na mających zastosowanie regułach dotyczących zwrotu kosztów. Organy współpracujące partycypują w kosztach zgodnie ze szczególnymi zasadami zwrotu kosztów.”.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 października 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

ZAŁĄCZNIK I

Usługi ESBC udostępniane właściwym organom i organom współpracującym

- CoreNet3
  - Korporacyjna magistrala usług (*Enterprise Service Bus – ESB*)
  - Infrastruktura klucza publicznego ESBC (PKI ESBC)
  - Usługa zarządzania tożsamością i dostępem (*Identity and Access Management Service – IAM*)
  - Bezpieczna poczta elektroniczna ESBC (*Secure ESCB Email – SEE*)
  - System telekonferencyjny ESBC
  - *ESCB Performing Survey Initiative LimeSurvey-based Solution (EPSILON)*
  - Narzędzie do modelowania i repozytorium ENTM (*ENTM modelling tool and repository*)
-

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące korzystania przez właściwe organy z usług ESBC

- 1) Właściwe organy wykonują zadania i przejmują obowiązki odpowiadające ich roli w odpowiedniej usłudze ESBC.
- 2) Właściwe organy dostosowują swoje wewnętrzne systemy i interfejsy, aby zapewnić ich sprawną współpracę z usługą ESBC.
- 3) Właściwe organy ponoszą odpowiedzialność za wszelkie straty lub szkody poniesione w wyniku umyślnego lub wynikającego z niedbalstwa działania lub zaniechania w wykonywaniu swoich obowiązków. Ograniczenie odpowiedzialności określone w umowie między poziomem 2 a poziomem 3 stosuje się odpowiednio.
- 4) Na właściwych organach spoczywa ciężar dowodu, jeżeli chodzi o wykazanie, że nie naruszyły one obowiązku zachowania należytej staranności przy wykonywaniu swoich obowiązków, w tym przy obsłudze urządzeń technicznych.
- 5) Outsourcing, delegowanie lub zlecenie podwykonawstwa przez właściwy organ osobom trzecim pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność tego właściwego organu.

Właściwe organy mogą powierzać w ramach outsourcingu, delegować lub zlecać w ramach podwykonawstwa osobom trzecim zadania, które mają lub mogą mieć istotny wpływ na zgodność z wymogami określonymi w niniejszym załączniku, wyłącznie w zakresie, w jakim uzyskały one wyraźną, uprzednią i pisemną zgodę (lub zgodę dorozumianą, zgodnie z pkt 6), w zależności od przypadku, banków centralnych Eurosystemu lub banków centralnych ESBC. Zgoda taka nie jest konieczna, jeżeli osoba trzecia jest podmiotem powiązany z odpowiednim właściwym organem i jeżeli prawa i obowiązki tego właściwego organu pozostają zasadniczo niezmienione.

- 6) Właściwe organy z odpowiednim wyprzedzeniem powiadamiają o planowanym outsourcingu, delegowaniu lub zleceniu podwykonawstwa, o których mowa w pkt 5, oraz przedstawiają szczegółowe informacje na temat wymogów, które proponuje się zastosować do takiego outsourcingu, delegowania lub zlecenia podwykonawstwa.

Właściwy komitet ESBC odpowiada na wszelkie wnioski o wyrażenie zgody, o których mowa w pkt 5, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia o planowanym outsourcingu, delegowaniu lub zleceniu podwykonawstwa. Odmowa udzielenia zgody wymaga uzasadnienia. Jeżeli właściwy organ nie otrzyma odpowiedzi w terminie dwóch miesięcy, może ponownie powiadomić właściwy komitet ESBC o swoim wniosku. Po otrzymaniu drugiego powiadomienia banki centralne Eurosystemu lub banki centralne ESBC, w zależności od przypadku, mają dodatkowy miesiąc na udzielenie odpowiedzi. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie uznaje się, że właściwy organ otrzymał zgodę na outsourcing, delegowanie lub zlecenie podwykonawstwa.

- 7) Właściwe organy zachowują poufność wszystkich szczególnie chronionych, tajnych lub poufnych informacji i know-how (niezależnie od tego, czy informacje te mają charakter handlowy, finansowy, regulacyjny, techniczny, czy inny), które są oznaczone jako takie i należą do dostarczającego banku centralnego lub innych banków centralnych ESBC lub Eurosystemu, i nie mogą ujawniać takich informacji osobom trzecim bez wyraźnej, uprzedniej i pisemnej zgody danego banku centralnego lub danych banków centralnych.
- 8) Właściwe organy ograniczają dostęp do informacji lub know-how, o których mowa w pkt 7, do swojego odpowiedniego personelu technicznego i dostęp taki jest umożliwiany wyłącznie w przypadkach wyraźnej potrzeby operacyjnej.
- 9) Właściwe organy ustanawiają odpowiednie środki w celu uniemożliwienia dostępu do takich poufnych informacji lub know-how osobom innym niż odpowiedni personel techniczny.
- 10) W wyjątkowych przypadkach, gdy korzystanie z usługi ESBC wiąże się z przetwarzaniem przez właściwy organ danych osobowych, właściwy organ przestrzega obowiązujących przepisów o ochronie danych. Banki centralne Eurosystemu lub, w zależności od przypadku, banki centralne ESBC określają cele i środki przetwarzania danych osobowych. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych właściwy organ i banki centralne Eurosystemu lub, w zależności od przypadku, banki centralne ESBC powinny dążyć do zawarcia umowy precyzującej niezbędne aspekty stosunku między administratorem a podmiotem przetwarzającym.

Właściwy organ informuje właściwe organy w zakresie ochrony danych o przetwarzaniu danych osobowych w kontekście odpowiedniej usługi ESBC, jeżeli jest to wymagane na mocy przepisów o ochronie danych mających zastosowanie do przetwarzania przez niego danych osobowych.

- 11) Dostęp do danych osobowych może być przyznany wyłącznie podmiotom, dla których jest on niezbędny, w oparciu o zasadę wiedzy koniecznej, do wykonywania ich zadań i wypełniania obowiązków związanych z odpowiednią usługą ESBC.
-

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA nr 3/2022 KOMISJI MIESZANEJ UE-CTC

z dnia 29 września 2022 r.

w sprawie zmiany Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej [2022/1983]

KOMISJA MIESZANA UE-CTC,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ukraina wyraziła wolę przystąpienia do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Konwencją”) i w wyniku decyzji nr 2/2022 z dnia 25 sierpnia 2022 r. Komisji Mieszanej UE-CTC została zaproszona do przystąpienia do niej.
- (2) Przystąpienie Ukrainy wymagałoby odpowiedniego dostosowania dokumentów gwarancyjnych oraz wprowadzenia pewnych terminów technicznych w języku ukraińskim.
- (3) W celu umożliwienia stosowania formularzy dokumentów zabezpieczenia, drukowanych zgodnie z kryteriami obowiązującymi przed datą przystąpienia Ukrainy do Konwencji, należy wprowadzić okres przejściowy, w którym formularze te – z pewnymi dostosowaniami – będą mogły być nadal stosowane.
- (4) Wejście w życie niniejszej decyzji powinno być powiązane z dniem, w którym przystąpienie Ukrainy do Konwencji stanie się skuteczne.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić Konwencję.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku III do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej (zwanej dalej „Konwencją”) wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem, w którym Ukraina stanie się umawiającą się stroną Konwencji.
2. Formularze, których wzór został określony w dodatkach od C1 do C6 do załącznika III do Konwencji, w wersji obowiązującej w dniu poprzedzającym wejście w życie niniejszej decyzji, mogą nadal być stosowane do dnia 1 kwietnia 2024 r. po dokonaniu niezbędnych dostosowań geograficznych i dostosowań związanych z adresem do doręczeń lub pełnomocnikiem.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2022 r.

W imieniu Komisji Mieszanej
Przewodniczący
Matthias PETSCHKE

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w dodatku B1, w polu 51, między odniesieniami do Turcji a Irlandii Północnej dodaje się tiret w brzmieniu:
„UA Ukraina”;
- 2) w tytule III dodatku B6 wprowadza się następujące zmiany:
  - 2.1. W pierwszej części tabeli „Ograniczona ważność – 99200” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Дія обмежена”;
  - 2.2. w drugiej części tabeli „Zwolnienie – 99201” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Звільнення”;
  - 2.3. w trzeciej części tabeli „Alternatywny dowód – 99202” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Альтернативне підтвердження”;
  - 2.4. W czwartej części tabeli „Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ..... (nazwa i kraj) – 99203” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Розбіжності: митниця, де товари були пред’явлені ..... (назва і країна)”;
  - 2.5. w piątej części tabeli „Wyprowadzenie z ..... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ... – 99204” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Вибуття із ..... з урахуванням обмежень та зі сплатою зборів відповідно до Регламенту/Директиви/Рішення № ...”;
  - 2.6. w siódmej części tabeli „Upoważniony nadawca – 99206” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Авторизований вантажовідправник”;
  - 2.7. W ósmej części tabeli „Zwolniony ze składania podpisu – 99207” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Звільнено від підпису”;
  - 2.8. W dziewiątej części tabeli „ZAKAZ KORZYSTANIA Z GWARANCJI GENERALNEJ – 99208” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA ЗАГАЛЬНА ГАРАНТІЯ ЗАБОРОНЕНА”;
  - 2.9. W dziesiątej części tabeli „NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA ВИКОРИСТАННЯ БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ”;
  - 2.10. W jedenastej części tabeli „Wystawione retrospektywnie – 99210” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Видано згодом”;
  - 2.11. W dwunastej części tabeli „Różne – 99211” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Різне”;
  - 2.12. W trzynastej części tabeli „Luzem – 99212” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Навалювальний вантаж”;
  - 2.13. W czternastej części tabeli „Nadawca – 99213” po TR dodaje się tiret w brzmieniu:
„– UA Вантажовідправник”;

3) dodatek C1 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C1

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾ .....

.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....

.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

.....

do maksymalnej kwoty

.....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, Republiki Macedonii Północnej, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Ukrainy, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁵⁾, na kwoty, które osoba przedkładająca niniejsze zobowiązanie ⁽⁶⁾:

.....

może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁷⁾ dotyczących opisanych poniżej towarów objętych następującą operacją celną ⁽⁸⁾:

.....

.....

Opis towarów:

.....

.....

.....

.....

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów krajów określonych w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne i czasowe składowanie, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń (?) we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i pełny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w ..... dnia .....

.....

(Podpis) ⁽¹⁰⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia .....

.....
 .....

Zobowiązanie gwaranta uznane dnia ..... w celu objęcia zabezpieczeniem operacji celnej przeprowadzonej zgodnie ze zgłoszeniem celnym/deklaracją do czasowego składowania

Nr ..... z .....⁽¹¹⁾

(Pieczęć i podpis)”

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnik w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.

⁽⁴⁾ Wykreślić nazwy państw, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁵⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁶⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres osoby składającej zabezpieczenie.

⁽⁷⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim.

⁽⁸⁾ Należy wpisać jedną z następujących operacji celnych:

a) czasowe składowanie,

b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa,

c) procedura składowania celnego,

d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

e) procedura uszlachetniania czynnego,

f) procedura końcowego przeznaczenia,

g) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności,

h) dopuszczenie do obrotu w ramach zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności,

i) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny,

j) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny,

k) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

l) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji.

⁽⁹⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym kraju pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽¹⁰⁾ Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odrębnie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie).

⁽¹¹⁾ Wypełnia urząd, w którym towary objęto procedurą lub w którym towary były czasowo składowane.;

4) dodatek C2 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C2

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE W FORMIE KARNETÓW

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany (¹)

.....
.....

zamieszkały (z siedzibą) w (²)

.....
.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

.....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, Republiki Macedonii Północnej, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Ukrainy, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (³), Księstwa Andory oraz Republiki San Marino (⁴) na każdą kwotę, którą osoba uprawniona do korzystania z procedury może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych należnych opłat w związku z przywozem lub wywozem towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub wspólną procedurą tranzytową, w odniesieniu do której niżej podpisany zobowiązał się do wystawienia karnetów zabezpieczenia pojedynczego opiekujących na wartość do 10 000 EUR/karnet.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości maksymalnej 10 000 EUR na każdy karnet zabezpieczenia pojedynczego w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów krajów, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że operacja została zamknięta.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji tranzytu unijnego lub wspólnej operacji tranzytowej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽⁵⁾ we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i pełny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w .....

dnia .....

.....

(Podpis) ⁽⁶⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

.....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia .....

.....
.....

(Pieczęć i podpis)”

(¹) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa

(²) Pełny adres

(³) Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnik w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.

(⁴) Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

(⁵) Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym kraju pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

(⁶) Podpisujący musi przed złożeniem podpisu wpisać odręcznie: »Ważny jako karnet zabezpieczenia«.

5) dodatek C4 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C4

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE GENERALNE

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany (¹)

.....
.....

zamieszkały (z siedzibą) w (²)

.....
.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

.....

do maksymalnej kwoty .....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Chorwacji, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, Republiki Macedonii Północnej, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Ukrainy, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁵⁾, na wszelkie kwoty, które osoba składająca niniejsze zabezpieczenie ⁽⁶⁾

.....
może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁷⁾, które mogą powstać lub powstały w odniesieniu do towarów objętych operacjami celnymi wskazanymi w pkt 1a lub 1b.

Maksymalna kwota zabezpieczenia składa się z kwoty w wysokości:

.....
a) stanowiącej 100/50/30 % ⁽⁸⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które mogą powstać, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1a,

oraz

.....
b) stanowiącej 100/30 % ⁽⁸⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które powstały, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1b.

1a. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które mogą powstać, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ⁽⁹⁾:

- a) czasowe składowanie – ...,
- b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa – ...,
- c) procedura składowania celnego – ...,
- d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
- e) procedura uszlachetniania czynnego – ...,
- f) procedura końcowego przeznaczenia – ...,
- g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ....

1b. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które powstały, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ⁽⁹⁾:

- a) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności – ...,
- b) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności – ...,
- c) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,

- d) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,
- e) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
- f) procedura końcowego przeznaczenia – ... ⁽¹⁰⁾,
- g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ....
2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wyżej wymienionej kwoty maksymalnej w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów krajów, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.
- Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.
- Kwota ta nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy niniejszego zobowiązania zostały już zapłacone, chyba że wystąpiono wobec niżej podpisanego o zapłatę długu powstałego w wyniku realizacji operacji celnej, która rozpoczęła się przed otrzymaniem danego wezwania do zapłaty lub w ciągu następujących 30 dni.
3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽¹¹⁾ we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Kraj	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i pełny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w .....

dnia .....

.....

(Podpis) ⁽¹²⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia

.....

.....

(Pieczęć i podpis)”

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnik w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.

⁽⁴⁾ Wykreślić nazwy krajów, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁵⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁶⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres osoby składającej zabezpieczenie.

⁽⁷⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim lub więcej niż jednej umawiającej się stronie.

⁽⁸⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁹⁾ Procedury inne niż wspólna procedura tranzytowa mają zastosowanie wyłącznie w Unii.

⁽¹⁰⁾ W przypadku kwot zgłoszonych w zgłoszeniu celnym do procedury końcowego przeznaczenia.

⁽¹¹⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznaczy w tym kraju pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽¹²⁾ Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odręcznie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie);

6) w polu 7 dodatku C5 między słowami „TURCJA” i „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” dodaje się słowo „UKRAINA”;

7) w polu 6 dodatku C6 między słowami „TURCJA” i „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” dodaje się słowo „UKRAINA”.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA DELEGOWANA URZĘDU NADZORU EFTA nr 049/22/COL

z dnia 9 lutego 2022 r.

w sprawie przyznania trzech odstępstw, o które wystąpiło Księstwo Liechtensteinu w odniesieniu do art. 30, art. 36 ust. 2 i pkt 1.1.3.6.3 lit. b) załącznika 5 do zarządzenia Liechtensteinu z dnia 3 marca 1998 r. w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych [2022/1984]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 13c rozdziału I załącznika XIII do Porozumienia EOG, a mianowicie

dyrektywę 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych („dyrektywa”),

w brzmieniu zmienionym i dostosowanym do Porozumienia EOG pkt 4 lit. d) protokołu 1 do tego porozumienia, i uwzględniając art. 5 ust. 2 lit. d) porozumienia o nadzorze i Trybunale oraz art. 1 ust. 1 lit. c), art. 1 ust. 2 i art. 3 protokołu 1 do tego porozumienia, w szczególności art. 6 i 9 przedmiotowej dyrektywy,

uwzględniając decyzje Stałego Komitetu nr 3/12/SC i 4/12/SC,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

Rząd Liechtensteinu w piśmie do Urzędu z 20 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾ zgłosił wniosek o cztery odstępstwa na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy. Odstępstwa, o które zawniósł Liechtenstein, ustanowiono w art. 29, 30 i 36 oraz w załączniku 5 do obowiązującego w Liechtensteinie zarządzenia z dnia 3 marca 1998 r. w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (LR 741.621, z ostatnimi zmianami) ⁽²⁾ („zarządzenie”).

W celu uzyskania wsparcia w ocenie Urząd zlecił przedsiębiorstwu DNV GL AS („DNV”) ocenę zgodności wnioskowanych odstępstw z wymogami określonymi w art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy, z naciskiem na potencjalne lub rzeczywiste zagrożenia wynikające z odstępstw; na określenie, czy odstępstwa te spowodują zwiększenie, zmniejszenie poziomu bezpieczeństwa czy też na niego nie wpłyną oraz, w miarę potrzeby, na określenie możliwych do zastosowania środków łączących ⁽³⁾.

Po dokonaniu oceny odstępstw, o które wystąpił Liechtenstein, Urząd stwierdził, że jedynie przepisy zawarte w art. 30, art. 36 i załączniku 5 do zarządzenia można zaliczyć do odstępstw w rozumieniu art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy, zaś art. 29 zarządzenia, dotyczącego materiałów wybuchowych w uprzednio otwartych opakowaniach do transportu, nie można zakwalifikować jako odstępstwa.

⁽¹⁾ Dok. nr 694300.

⁽²⁾ *Verordnung über den Transport gefährlicher Güter auf der Strasse – VTGGS.*

⁽³⁾ Dok. nr 709161.

Po zasięgnięciu opinii komitetu EFTA ds. transportu Urząd przyjął decyzję Kolegium 30/15/COL, zezwalającą na odstępstwa od trzech przepisów kwalifikujących. Zezwolenie obowiązywało od dnia 27 stycznia 2015 r. przez sześć lat.

Pismem z dnia 8 marca 2021 r. ⁽⁴⁾ rząd Liechtensteinu zgłosił wniosek o udzielenie zezwolenia na stosowanie na mocy zarządzenia odstępstw, które ustanowiono w art. 30, art. 36 ust. 2 i pkt 1.1.3.6 lit. b) załącznika 5 do zarządzenia oraz które nawiązują do zezwolenia udzielonego przez Urząd przez przyjęcie decyzji Kolegium 30/15/COL. Odstępstwa dotyczą odpowiednio transportu drogowego materiałów wybuchowych, przedsiębiorstw zajmujących się kontrolą zbiorników, specjalnego szkolenia kierowców oraz zbiorników znajdujących się na placach budowy.

Zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy jeśli państwo EOG–EFTA wnioskuje o przedłużenie zezwolenia na odstępstwo, Urząd dokonuje przeglądu danego wniosku. Jeżeli nie została przyjęta zmiana załącznika I sekcja I.1, załącznika II sekcja II.1 lub załącznika III sekcja III.1 dotycząca przedmiotu odstępstwa, Urząd, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 2, przedłuża ważność zezwolenia na kolejny okres nieprzekraczający sześciu lat od daty zezwolenia określonej w decyzji o zezwoleniu.

Ponieważ Liechtenstein złożył wniosek po upływie daty, o której mowa w decyzji Kolegium 30/15/COL, nie stosuje się art. 6 ust. 4, nawet jeśli zakres przedmiotowy tego wniosku jest identyczny z tym, w przypadku którego Urząd udzielił zezwolenia wspomnianą decyzją. W związku z tym wniosek należy poddać ocenie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywy. Informacje zawarte w decyzji Kolegium 30/15/COL, takie jak ocena ryzyka przeprowadzona przez DNV, pozostają jednak istotne dla tej oceny.

2. OCENA

Art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy stanowi, że „[p]aństwa [EOG] mogą wnioskować o odstępstwa od przepisów załącznika I sekcja I.1, załącznika II sekcja II.1 lub załącznika III sekcja III.1 w zakresie transportu niewielkich ilości pewnych towarów niebezpiecznych w obrębie ich terytoriów, z wyłączeniem substancji o średniej lub wysokiej radioaktywności, o ile nie spowoduje to zmniejszenia bezpieczeństwa i jeżeli warunki dla takiego transportu nie są bardziej rygorystyczne niż warunki określone w tych załącznikach”.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy odstępstwa obowiązują przez okres nieprzekraczający sześciu lat od daty zezwolenia, określany w decyzji o zezwoleniu.

Zgodnie z art. 9 dyrektywy oraz dalszymi zaleceniami przewidzianymi w decyzjach Stałego Komitetu nr 3/2012/SC oraz 4/2012/SC Urząd przedstawia komitetowi EFTA ds. transportu projekt decyzji. Ten z kolei wydaje swoją opinię w sprawie projektu zgodnie z art. 3 decyzji Stałego Komitetu nr 3/2012/SC.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy transport drogowy towarów niebezpiecznych jest dozwolony, „o ile są spełnione warunki określone w załączniku I sekcja I.1, załączniku II sekcja II.1 i załączniku III sekcja III.1”.

W sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy zawarto przepisy dotyczące stosowania załączników A i B do umowy ADR ⁽⁵⁾.

Załącznik A podzielono na siedem części. Część 1 zawiera przepisy ogólne, a w częściach 2 i 3 sklasyfikowano towary niebezpieczne i zawarto ich wykaz. W części 4 określono wymagania dotyczące opakowań i korzystania z przenośnych zbiorników; w części 5 – procedury nadawcze; w części 6 – wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań; w części 7 – przepisy dotyczące warunków transportu, załadunku, przeładunku i rozładunku.

⁽⁴⁾ Dokument nr 1185764.

⁽⁵⁾ Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych zawarta w Genewie w dniu 30 września 1957 r., ze zmianami.

W części 8 załącznika B określono wymagania dotyczące załóg, wyposażenia, eksploatacji i dokumentów pojazdów, a w części 9 wymagania dotyczące konstrukcji i zatwierdzania pojazdów przewożących towary niebezpieczne.

Odstępstwa, których dotyczy wnioski, są jednakowe z tymi, na które Urząd udzielił zezwolenia w 2015 r. Ponadto środki łagodzące wdrożone przez Liechtenstein nadal obowiązują. W związku z powyższym Urząd stwierdza, że wystarczająca ocena odstępstw jest możliwa w oparciu o informacje zawarte w decyzji Kolegium 30/15/COL, w tym te dotyczące przeprowadzonej przez DNV oceny ryzyka.

2.1. Art. 30 zarządzenia

W piśmie z 8 marca 2021 r. rząd Liechtensteinu opisał przedmiotowe odstępstwo w następujący sposób:

Art. 30 ust. 1 lit. b) zarządzenia pozwala na odstępstwa dotyczące oznakowania pojazdów do transportu. Pomarańczowe oznaczenia na przedzie i tyle pojazdu do transportu muszą być zgodne z rozdziałem 5.3.2.1.1 umowy ADR, ale nie muszą zawierać numeru identyfikacyjnego zagrożenia.

Art. 30 ust. 1 lit. c) zarządzenia zwalnia kierowcę ze spełnienia wymogu odbycia specjalnego szkolenia, przewidzianego w rozdziale 8.2 umowy ADR. Kierowca musi jednak posiadać zaświadczenie o odbyciu szkolenia w zakresie procedur kontroli zbiorników. Takie szkolenia organizowane są przez CITEC (Szwajcarskie Stowarzyszenie na rzecz Ochrony Wód i Bezpieczeństwa Zbiorników) i składają się z trzytygodniowego kursu oraz odbywającego się co pięć lat kursu odświeżającego wiedzę, w trakcie których kierowcy szkoleni są w zakresie wszystkich niezbędnych aspektów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska w kontekście czyszczenia, kontroli i naprawy zbiorników. Dowodem ukończenia kursu jest specjalistyczne zaświadczenie Konfederacji Szwajcarskiej dot. bezpieczeństwa zbiorników ⁽⁶⁾.

Art. 30 ust. 2 zarządzenia przewiduje również, że wymagania dotyczące konstrukcji, wyposażenia i kontroli, określone w rozdziałach 4.3, 4.4, 6.8, 6.9 i 9.1 umowy ADR, nie obejmują zbiornika i pojazdu do jego transportu.

W swoim sprawozdaniu DNV oceniło, czy ryzyko wzrosłoby na skutek wypadku (np. kolizja, wypadnięcie z drogi czy przemieszczenie się ładunku), który może zdarzyć się na drodze publicznej w trakcie transportu. DNV stwierdziło, że ryzyko w takich sytuacjach nie wzrosłoby, o ile kierowca odbyłby wspomniane szkolenie CITEC.

2.2. Art. 36 ust. 2 zarządzenia

W piśmie z 8 marca 2021 r. rząd Liechtensteinu opisał przedmiotowe odstępstwo w następujący sposób:

„Przepis ten pozwala na transport towarów niebezpiecznych należących do klasy 1 według umowy ADR (substancje wybuchowe i materiały wybuchowe) w ilościach przekraczających wolną kwotę, przewidzianą w rozdziale 1.1.3.6 umowy ADR. Jest to jednak dozwolone tylko pod ścisłym warunkiem, że kierowca ma licencję na materiały wybuchowe (Sprenausweis), a więc odbył specjalne szkolenie dla specjalistów ds. eksplozji. Szkolenie, na koniec którego przyznaje się taką licencję, to specjalistyczne szkolenie przeznaczone dla osób przeładowujących materiały wybuchowe, wykraczające poza zakres standardowego szkolenia poświęconego transportowi towarów niebezpiecznych i zapewniające najwyższe standardy bezpieczeństwa. Ponadto taki transport jest dozwolony tylko w przypadku konkretnych materiałów wybuchowych i pirotechnicznych, na które przyznano licencję.

Jako że z tych względów wyłączenie przewidziane w art. 36 ust. 2 zarządzenia nie zmniejsza bezpieczeństwa, Liechtenstein wnioskuję niniejszym o odstępstwo na podstawie art. 6 dyrektywy.”

W sprawozdaniu DNV stwierdzono, że ryzyko nie wzrośnie wraz ze stosowaniem odstępstwa, pod warunkiem że licencja BBT jest równoważna ze szkoleniem dla kierowców przewidzianym w umowie ADR.

⁽⁶⁾ *Spezialistin für Tanksicherheit mit eidgenössischem Fachausweis.*

2.3. Pkt 1.1.3.6.3 lit. b) załącznika 5 do zarządzenia

W piśmie z 8 marca 2021 r. rząd Liechtensteinu opisał przedmiotowe odstępstwo w następujący sposób:

„Przepis ten, w połączeniu z rozdziałem 6.14, odnosi się konkretnie do zbiorników znajdujących się na placach budowy (Baustellentanks) – pojęcie to nie jest uwzględnione w umowie ADR.

Zbiorniki znajdujące się na placach budowy to kontenery wykorzystywane tymczasowo na placach budowy do tankowania wykorzystywanych na placu maszyn. Zbudowane są ze zbiornika wewnętrznego oraz z zewnętrznego zamkniętego zbiornika (zob. pkt 6.14.1.1 załącznika 5 do zarządzenia). Uznane są za najbezpieczniejsze rozwiązanie w takich przypadkach.

Brak zgodności z konkretnymi przepisami umowy ADR jest dozwolony w przypadku zbiorników do pojemności 1 210 litrów, znajdujących się na placach budowy, w których przewożone jest max. 1 150 litrów, ale jednocześnie takie zbiorniki mogą być tylko wykorzystywane do przechowywania i transportu oleju napędowego do silników wysokoprężnych (UN 1202) lub oleju opałowego. Należy przestrzegać przepisów zawartych w rozdziale 6.8. umowy ADR, z wyłączeniem 6.8.2.1.3, 6.8.2.1.4 i od 6.8.2.1.15 do 6.8.2.1.23. Wymogi dotyczące konstrukcji i badania takich zbiorników przewidziano w pkt 6.14.2 i 6.14.3 załącznika 5 do zarządzenia. Zbiorniki znajdujące się na placach budowy objęte są standaryzacją i badaniami przeprowadzanymi przez organ odpowiedzialny także za badania zgodnie z umową ADR (Szwajcarski Inspektorat ds. Towarów Niebezpiecznych, niem. Eidgenössisches Gefahrgutinspektorat). Inspektorat dba o to, by przestrzegano wszystkich istotnych cech bezpieczeństwa w celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa porównywalnego do tego ustanowionego przez przepisy w umowie ADR.

Z tych względów wyłączenie przewidziane w pkt 1.1.3.6.3 lit. b), w połączeniu z pkt 6.14 załącznika 5 do zarządzenia, nie zmniejsza bezpieczeństwa.”

W sprawozdaniu DNV oceniono zwiększone ryzyko związane z kolizją, wypadnięciem z drogi czy przemieszczeniem się ładunku. DNV stwierdziło, że ryzyko wzrasta wraz z odstępstwem, ale wskazało również dwa środki zapobiegawcze, mianowicie (i) badania/kontrole zbiorników znajdujących się na placach budowy, zgodnie z umową ADR, oraz (ii) wykorzystanie zbiorników znajdujących się na placach budowy z podwójną powłoką.

Jak stwierdzono we wniosku Liechtensteinu, zbiorniki znajdujące się na placach budowy składają się ze zbiornika wewnętrznego i zbiornika zewnętrznego zamkniętego, a bezpieczeństwo nie zmniejszy się. Liechtenstein stwierdził również, że „zwolnienie z przestrzegania pkt 1.1.3.6.3 lit. b) oraz pkt 6.14 załącznika 5 do zarządzenia przestanie być dalej potrzebne od 2027 r., ponieważ przepisy te zostaną uchylone”.

3. PODSUMOWANIE

Podsumowując, Urząd stwierdza, że przyznanie odstępstw nie zmniejsza bezpieczeństwa oraz że trzy wnioski o przyznanie odstępstw spełniają warunki określone w art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy. W związku z tym pozwolenie na odstępstwa określone w art. 30, art. 36 ust. 2 i pkt 1.1.3.6.3 lit. b) załącznika 5 do zarządzenia powinny być przyznane.

Zgodnie z art. 9 dyrektywy decyzją delegowaną nr 298/21/COL (dokument nr 1228844) Urząd dnia 17 grudnia 2021 r. należycie przedstawił komitetowi EFTA ds. transportu projekt decyzji w sprawie przyjęcia środków. Dnia 14 stycznia 2022 r. komitet EFTA ds. transportu nie wydał opinii w sprawie projektu decyzji.

Zgodnie z art. 3 ust. 4 decyzji Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2012/SC Urząd może przyjąć przewidziany środek, chyba że akt podstawowy stanowi, że projektu środków nie można przyjąć, jeśli nie zostanie wydana opinia – co nie ma zastosowania do obecnej procedury, a zatem Urząd może przyjąć ten środek.

Urząd przyznaje zatem odstępstwo zgodnie z wnioskiem na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy. Odstępstwo obowiązuje przez okres 6 lat, jak stanowi art. 6 ust. 3 dyrektywy, a Urząd może, zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy, przedłużyć zezwolenie.

Członek Kolegium odpowiedzialny w szczególności za transport otrzymał upoważnienie do przyjęcia środków w imieniu Urzędu i na jego odpowiedzialność, jeśli projekt środków, który ma zostać przyjęty, jest zgodny z opinią komitetu EFTA ds. transportu,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Trzy odstępstwa, o które wystąpił rząd Liechtensteinu w związku z art. 30, art. 36 ust. 2 i pkt 1.1.3.6.3 lit. b) załącznika 5 obowiązującego w Liechtensteinie zarządzenia z dnia 3 marca 1998 r. w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych, zostają niniejszym przyznane.

Artykuł 2

Odstępstwa określone w art. 1 niniejszej decyzji zostają opublikowane w sekcji EOG *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz w Suplemencie EOG, zgodnie z pkt 6 protokołu 1 do Porozumienia EOG.

Artykuł 3

Odstępstwa określone w art. 1 niniejszej decyzji obowiązują przez okres sześciu lat.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Księstwa Liechtensteinu i wchodzi w życie z chwilą poinformowania tego państwa.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2022 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA, działającego na mocy decyzji w sprawie przekazania uprawnień nr 103/13/COL

Árni Páll ÁRNASON
Odpowiedzialny członek Kolegium

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Zatwierdzająca jako dyrektor ds. prawnych i wykonawczych

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/389 z dnia 8 marca 2022 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 79 z dnia 9 marca 2022 r.)

1. Strona 19, załącznik IV część 1 („Dane indywidualne w rozbiciu na właściwe organy”) kolumna druga („Odniesienie do wzoru sprawozdawczego”):

wiersz 090:

zamiast: „I 02.00 wiersz 0030”,

powinno być: „I 02.01 wiersz 0030”;

wiersz 100:

zamiast: „I 02.00 wiersz 0020”,

powinno być: „I 02.01 wiersz 0020”;

wiersz 110:

zamiast: „I 02.00 wiersz 0040”,

powinno być: „I 02.01 wiersz 0040”.

2. Strona 20, załącznik IV część 2 („Dane dotyczące ryzyka rynkowego”) przypis 1:

zamiast: „⁽¹⁾ Wzór zawiera informacje dotyczące wszystkich firm inwestycyjnych, a nie tylko tych, które posiadają pozycje związane ze współczynnikiem K-NPR.”,

powinno być: „⁽¹⁾ Wzór zawiera informacje dotyczące wszystkich firm inwestycyjnych, a nie tylko tych, które posiadają pozycje związane ze współczynnikiem K-NPR («pozycja ryzyka netto»).”.

3. Strony 20 i 21, załącznik IV część 2 („Dane dotyczące ryzyka rynkowego”) kolumna trzecia („Odniesienie do wzoru sprawozdawczego”):

wiersz 020:

zamiast: „IF 04.00 wiersz 0100”,

powinno być: „I 04.00 wiersz 0100”;

wiersz 070:

zamiast: „IF 04.00 wiersz 0110”,

powinno być: „I 04.00 wiersz 0110”;

wiersz 100:

zamiast: „IF 04.00 wiersz 0100”,

powinno być: „I 04.00 wiersz 0100”;

wiersz 150:

zamiast: „IF 04.00 wiersz 0110”,

powinno być: „I 04.00 wiersz 0110”.

4. Strona 21, załącznik IV część 2 („Dane dotyczące ryzyka rynkowego”) kolumna pierwsza wzoru („Dane dotyczące ryzyka dla rynku”) podkolumna trzecia:

zamiast: „Łączne wymogi w zakresie funduszy własnych według każdej metody ⁽¹⁾”,

powinno być: „Łączne wymogi w zakresie funduszy własnych według każdej metody”.

5. Strona 21, załącznik IV część 2 („Dane dotyczące ryzyka rynkowego”) kolumna druga wzoru („Metoda”) wiersz 130:

zamiast: „w tym alternatywna metoda modeli wewnętrznych ⁽²⁾”,

powinno być: „w tym alternatywna metoda modeli wewnętrznych”.

6. Strona 21, załącznik IV część 2 („Dane dotyczące ryzyka rynkowego”) przypis 3 do wzoru:

zamiast: „⁽³⁾ Wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) 2019/2033.”,

powinno być: „⁽³⁾ Wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033.”.

7. Na stronach 24 i 25 w części 4 („Dane dotyczące odstępstw”) skreśla się kolumnę czwartą („Art. 9”).

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 83 z dnia 22 marca 2013 r.)

Strona 49, art. 83 ust. 1 formuła wprowadzająca:

- zamiast:* „Umowę, na mocy której dochodzi do wyznaczenia depozytariusza zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, sporządza się między depozytariuszem, z jednej strony, a ZAFI i/lub AFI, z drugiej strony; taka umowa zawiera przynajmniej jeden ze wskazanych poniżej elementów:”;
- powinno być:* „Umowę, na mocy której dochodzi do wyznaczenia depozytariusza zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, sporządza się między depozytariuszem, z jednej strony, a ZAFI i/lub AFI, z drugiej strony; taka umowa zawiera przynajmniej wskazane poniżej elementy:”.
-

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2268 z dnia 6 września 2021 r. zmieniającego regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/653 w odniesieniu do podstawowej metodyki i prezentacji scenariuszy dotyczących wyników, prezentacji kosztów i metodyki obliczania ogólnych wskaźników kosztów, prezentacji i treści informacji na temat wyników osiągniętych w przeszłości oraz prezentacji kosztów w odniesieniu do detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) oferujących wiele wariantów inwestycyjnych, a także dostosowania przepisu przejściowego dla twórców PRIIP oferujących jednostki funduszy, o których mowa w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014, jako bazowe warianty inwestycyjne do przedłużonego obowiązywania przepisu przejściowego określonego w tym artykule

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 4551 z dnia 20 grudnia 2021 r.)

Strona 19, załącznik IV – pkt 7 lit. b) w załączniku IV:

- zamiast:* „b) w przypadku PRIIP o zalecanym okresie utrzymywania przekraczającym jeden rok – wskazanie wszystkich pokrywających się poszczególnych podprzedziałów, których długość jest równa lub mniejsza od długości zalecanego okresu utrzymywania, ale równa jednemu rokowi lub większa, oraz które rozpoczynają się lub kończą w okresie wskazanym w pkt 6 niniejszego załącznika;”
- powinno być:* „b) w przypadku PRIIP o zalecanym okresie utrzymywania przekraczającym jeden rok – wskazanie wszystkich pokrywających się poszczególnych podprzedziałów, których długość jest równa lub mniejsza od długości zalecanego okresu utrzymywania, ale równa jednemu rokowi lub większa, oraz które kończą się z upływem okresu wskazanego w pkt 6 niniejszego załącznika;”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)